

ஓம்.

ஸ்ரீ சற்குருவேதுணை.

ச த்த ப் பி ர க ர ன ம்.

இந்திரபீடம் கரபந்திர கவாமிகள் ஆநீனம்

பிறசை அருணாசலசுவாமிகள்

செய்த நூதன உரையுடன்

இவரது மாணாக்கர்

ந ரு ர். ச ச் சி தா ன ந் த சுவாமி க ளி ன்

தருமபரிபாலன சபையாருத்திரவீன்படி,

காரியதரிசி

ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியாரவர்களால்

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மதஸ் ஐப்பசின்.

Copy Right Registered.

புத்தக வி ள ட் ப ர ம்.

				ரூ. அ.
பிரபுலிங்கலீலை உரையுடன் ...	...	...	...	2 8
கைவல்லிய நவநீதவிருத்தியுரை	...	...	...	1 4
வேதாந்த குளாமணி விருத்தியுரை	...	...	...	1 4
தத்துவநிஜானுபோகசாரம் ...	...	...	...	1 0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்கவினாவிடை	...	...	...	0 12
திருக்குதிருசிய விவேகம் உரையுடன்	...	...	...	0 12
பிரத்தியட்சா நுபூதிவிளக்கம்	...	...	...	0 8
வேதாந்த இலக்கணம்	...	...	...	0 8
சசிவன்னபோதம் உரையுடன்	...	...	...	0 8
தசகாரியமகாவாக்கியம் உரையுடன்	...	...	...	0 8
ஜீவகாருண்ணிய விளக்கம் சுவானுபூதிவிளக்கம்	...	...	...	0 6
சொரூபசாரம் உரையுடன்	...	...	...	0 6
சத்தப்பிரகரணம்	...	...	...	0 6
உபநிடத விருத்தியுரை	...	...	...	0 5
எதார்த்தவாதம்	...	...	...	0 4
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு	...	...	...	0 3
சுகர் கைவல்லியம்	...	...	...	0 2

ஒரு தினுசில் யேககாலத்தில் 10 புத்தகங்கள் வாங்கினால் ஒன்று அதிக மாய்க் கிடைக்கும்.

விநிக்றவர். } வெளிநாட்டார் V. P. Post.
 ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியார், } மூலமாயிவரிடம் பெற்றுக்கொள்
 6, ஜெனரல் காலின்ஸ்ரோட்டு, } ளலாம்.
 வேப்பேரி, சென்னை.

சென்னை,
 நவம்பர் மீன்
 1895.

(ஈசூர். சச்சிதானந்த சுவாமிகள்
 தர்மபரிபாலன சபையார் உத்திரவிற்படி.)
 ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியார்,
 காரியநரிசி.

ஸ்ரீ சற்குருவேந்தம் :

(குருஸ். துதி.)

ஹாவா தீவுக்கு மூணாய்விதவெஜுமரம் உந்தலாரி ||

(க)

இதன்பொருள்: பிரமாந்தஸ்வரூபமாயும், சிரேஷ்டமான சுத
த்தைக்கொடுப்பதாயும், நிர்விகாரமாயும், ஞானவடிவமாயும், பிரபஞ்
சாதிதமாயும், ஆகாசத்துக்குச் சமானமாயும், மஹாவாக்கியங்களுக்கு
லக்ஷியார்த்தமாயும், ஒன்றாயும், நித்தியமாயும், நின்மலமாயும், அசை
வற்றதாயும், எப்போதுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயும், பாவனைகளுக் கப்பாற்
பட்டதாயும், முக்குணங்களு மில்லாததாயு மிருக்கின்ற சற்குருவை
நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன். (க)

(இதுவும்தான்.)

உணவாகக் கும்பெனாவுக்கு உரிமை உண்டென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. (உ)

(இ-ள்.) பூகாம்பாளனது கடாக்ஷத்தினாலே சீடனை மோகத்தினின்றும் விடுவித்தவராயும், ஏகஸ்வரூபராயும், சமஸ்தமான உபநிடதங்களுக் காகிரியராயு மிருக்கின்ற சேஷகிரீசரென்னு நா மதேயத்தை யுடைய ஆசாரியரை நமஸ்காரம் பண்ணுகின்றேன். (உ)

சுத்தப்பிரகாசமாம்.

இராகத் துவேஷொதிப்பிரகாசம்.

தனது நித்தியானந்த சுயம்பிரகாசத்தி னின்று ஓரறிவு சங்கற்ப ரூபமாகத் தோன்றிப் பகிர்முகமானவிடத் துண்டான அறிவறியாமை யே பிரகிருதி மகதத் துவமெனவும், அவற்றினின்று விகற்பித்தேழாநின்ற அறிவின் அறிவறியாமை யே மாயை யவிக் தையெனவும், அவற்றற் பிரதிபலித்த சிவோசுவர சங்கற்ப விகற்பமே ஞானமுதவிய விருபத்தைந் து தத்துவங்களெனவும், அவற்றினின்றுஞ் சங்கற்பரூபமாகப் பரிணமித்தகே பாஞ்சபூதீ பவத்கமெனவும், அவற்றைச் சங்கற்ப

விகற்ப ரூபமான சித்தவிருத்தியால் வருகிற ராகத் துவேஷங்களால் அனுபவிக்குஞ் சுகதுக்கங்களே விடயமெனவுந் தோற்றிய அத்தியா ரோபத்தை அபவாதத்தான் முன்னுண்டான முறைமைப்படி யடக் கித் தனது நிசாந்தத்தை வெளிப்படுத்தும் நிமித்தம் அருளே திரு மேனியாக வெழுந்தருளிய சேஷாத்நிரிசிவானுரென்னும் ஞானாசாரியர் சங்கற்ப விகற்பங்களினால் விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனால் விட யங்களிற் சுழலாநின்ற சித்தத்தின் விருத்தியைக் கெடுத்து, அதற்குச் சத்தியுண்டாகும் பொருட்டு அவ்விருப்பு வெறுப்பை ராகத்துவேஷப் பிரகரண மெனவும், அச்சித்த சத்தி யுண்டானவிடத்து யதார்த்த த்தைக் காண்பதற் கேதுவாகத் தோற்றின குறியைத் தெரிவித்தற் பொருட்டு அதனைச் சாதன சதுஷ்டயப் பிரகரண மெனவும், அவை உதித்தவிடத்துப் பஞ்சபூதபலுதிக முதலிய அனைத்துஞ் சடமெனத் தெரிவித்தற்பொருட்டு அதனைத் தூலப்பிரகரண மெனவும், அவை கள் சடமானவிடத்து அவைகளை மேல் சித்தைக்கொண்டு அசை ப்பிக்கும் அந்தக் கரணங்களைச் சடமென்றறிந்து அவைகளை நீக்கு தற் பொருட்டு அதனைச் சூக்குமப் பிரகரண மெனவும், அவைக ளடங்கினவிடத்து அவைகட்டுக் காரணமான மாயை யவித்தைகளை ஆரோபித மென்றறிந்து அகற்றும் பொருட்டு அதனைக் காரணப் பிர கரணமெனவும், அவைக ணீங்கினவிடத்து எதிரிட்ட சிவேசுவரர் களை மறைத்த மகதத்துவம் பிரகிருதிகளை நீக்குதற் பொருட்டு அதனை மகாகாரணப் பிரகரண மெனவும், இவைக ளனைத்துந் தற்பிரகாசமாக நீங்கினவிடத்துத் தனது சுயம்பிரகாசமாக விளங் காரின்ற நித்தியானந்தமே நமது ஸ்வரூபமெனத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு அதனை நிசானந்தானுபூதிப் பிரகரண மெனவும் ஏழு பிர கரணங்களாகக் கூறி, இங்ஙன முறையாகக் கூறத் தொடங்கிய இப்பிரகரணங்களுள் முந்தின பிரகரணத்தில் ராகத்துவேஷாதிகளின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்.

(சுலோகம்.)

காரோஜ்ஜாஃஷொஃஸமாஹணாஹெயொவாரொஃயதாஃமகாஃ

தெஷாஃஸுரூபவஃபுயஜஃதாவதுசூபிரூபவ்யுதெ || (௩.)

(இ-ள்.) காமமுதற் பதிஷுறு குணங்களில் ராகமுதற் பதிஸ் மூன்றுந் தள்ளத்தக்கனவும், இச்சைமுதல் மூன்றுங் கொள்ளத் தக் கனவுமாம். அவைகளின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ராகத்தின் அம்சமே காமமாதலால் காமாதியெனக் கூறினார். இப்பதின் மூன்றாம் ராகத்துவேஷங்களின் பரியாயமெனக் கொள்க.

எந்த ராகத் துவேஷங்களினுற் திரிவித கரணங்களுந் திரிவித கன்மங்களைச் செய்கின்றனவோ, அந்த ராகத் துவேஷங்களின் குணங் களை நிரூபிக்கின்றோம். அவையாவன: ராகம், துவேஷம், காமம்,

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணம்.

ந.

குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், ஈரிஷை, அசூயை, டம்பம், தர்ப்பம், அகங்காரம் எனப் பதின்மூன்றும். இப்பதின்மூன்றும் மோகஷ மடைதற்கு விக்கினமா யிருக்கின்றபடியால் இவற்றை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயங்களிலும் பரிசிபாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இவைகளின் விவரம் வருமாறு:—

க. இராகம்.

பாஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு ராகமென்று பேர்; இதைமுழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்தினு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய தென்றால் பூருவத்தி லீராவணன் பரதாரமான சீதையம்மனை யிச்சித்த ராகத்தினால் அவன் பிராண ஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னுஞ் சகோதரரான சுந்தோப சுந்தரர்க ளிருவருந் திலோத்தமையைக்கண்டு உன் பாரி என் பாரி பென் றடி. துக்ககொண்டி. றந்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இந்தராகத்தினுற் றுக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமான படியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த ராகத்தினால் அநேக துக்கங்கள் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த ராக மிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும் இந்த ராகத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

உ. துவேஷம்.

இப்படியே தனக்கொருவன் அபகாரம்பண்ணினால் அவனுக்குப் பதில் அபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்த விருத்திக்குத் துவேஷமென்றுபேர். இதைமுழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்தினும் இல்லாமல் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் இரணியகசிபன் தன்றமையனை க்கொன்ற காராயணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற துவேஷத்தினால் அவனுடைய பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹானி, இக பரங்களில் அபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இந்தத் துவேஷத்தினால் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்தத் துவேஷத்தினால் அநேக துக்கம் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்தத் துவேஷ மிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும் இந்தத் துவேஷத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

சு

சுத்தப்பிரகரணம்.

ந. காமம்.

இப்படியே புத்திர மித்திர களத்திர கிரகக் கிராம கேஷத்திர தன தான்யாதிகள் மேன்மேலுஞ் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்குக் காமமென்று பேர். இதை முழுட்சுவான வர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் நரகாசுரன் இலகஷம் ஸ்திரீகளைக் கலியாணஞ் செய்வதற்காக இச்சித்தித் தேவஸ்திரீகள் பதினாறுபேர்களைச் சிறைபிடித்துவந்ததைக்கேட்ட புத்திருஷண சுவாமியால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகப ரங்களில் அபகீர்த்தி யிவை முதலான துக்கங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் துக்க மனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்தக் காமத் தினால் அநேக துக்கம் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்தக் காமமிருந்தால் துக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தக்காமத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

சு. துரோதம்.

இப்படியே தனக்குவேண்டிய காரியங்களை ஒருவன் விக்வினம் பண்ணினால் அவனிடத்தில் ஆக்கிரகமாக விகற்பித்து வருகிற சித்த விருத்திக்குக் குரோதமென்று பேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பகாசூரன் றணா புசிப்பிற்கு விக்வினஞ்செய்த வீமராஜன்பேரிற் குரோதம் வைத்து அதனால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹானி, இகப ரங்களில் அபகீர்த்தி யிவை முதலான அநேக ஆகர்த்தங்கள் அனுப வித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இந்தக்குரோதத்தினால் துக்கம் அனுப வித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப் போதிருக்கிற பேர்களும் இந்தக் குரோதத்தினால் துக்கம் அனுபவிப் பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப் போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்தக் குரோதம் இருந்தாற்றுக்கமே யனுப விப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தக்குரோதத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

நு. உலோபம்.

இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களில் ஒருவருக்கும் ஒரு காசளவுஞ் செலவு பண்ணலாகாதென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு உலோபமென்றுபேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது.

இராகத்துவேஷாதிப்பிரகாரணம்.

௫

என் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் துரியோதனனுனவன் சூதாடிக் கெடுத்த பாண்டவர்களுடைய இராச்சியத்தில் அவர்கள் வசிக்கக்கூட இடங்கொடுக்கமாட்டேனென்ற உலோபத்தினால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தியிவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் ஊக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்த உலோபத்தினால் அநேக ஊக்கம் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த உலோபம் இருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்த உலோபத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

சு. மோகம்.

இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களின்பேரில் பிரியமோதப் பிரமோதமாய் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மோகமென்றுபேர். இந்தமோகத்தை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. என் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் தசரதமகாராஜன் றனது ஜேஷ்டபுத்திரான ஸ்ரீராமன்பேரில் வைத்தமோகத்தினால் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இகபரங்களில் அபகீர்த்தியிவைமுதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த மோகத்தினால் அநேகம் பேர் ஊக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்தமோகத்தினாலேக ஊக்கங்கள் அனுபவிக்கிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த மோகம் இருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்றுகொற்றுக்கிறபடியினாலும் இந்த மோகத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

எ. மதம்.

இப்படியே ஐசுவரிய பாகுளயத்தினற் கெர்வித்துக் கிருத்தியாகிருத்தியந் தெரியாமல் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மதமென்றுபேர். இந்த மதத்தை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. என் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் கார்த்தவிரியார்ச்சனனுனவன் றன்னிடத்தில் வந்த மகாரிஷியான நாரதரை மதித்து உபசாரம் பண்ணாமற் கெர்வித்திருந்ததைக்கேட்ட பரசுராமனால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தியிவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த மதத்தினால் அநேகம்பேர் ஊக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்தமதத்தினால்

அநேகதுக்கம் அனுபவிக்கிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்தமதமிருந்தாற்றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தமதத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

அ. மச்சரம்.

இப்படியே அன்னியர் சுகமாயிருந்தால் அவர்களைப் பார்த்துச் சுகிக்காமல் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மச்சரமென்றுபேர். இந்த மச்சரத்தை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் சிசுபாலனாவன் றருமராஜன் ராசநூய யாகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கிர தாம்பூலம் கொடுத்தது சுகியாமல் மச்சரப்பட்டதினால் அவனுடைய பிராணஹாணி, பந்துநாசம், இராச்சியஹாணி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி யிவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்தமச்சரத்தினால் அநேகம்பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறேமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த மச்சரத்தினாற்றுக்கம் அனுபவிக்கிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த மச்சரமிருந்தாற்றுக்கமேயனுபவிப்பார்களென்றுதோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தமச்சரத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

க. ஈரிஷை.

இப்படியே தனக்குவந்ததுக்கம் பிறருக்கும் வரலாகாதாவென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு ஈரிஷையென்றுபேர். இந்த ஈரிஷையை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்தினு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால் பூருவத்தில் அருணாஷுதன் றனக்குவந்த துக்கக் தனநிஷ்டனான வாணசுரனுக்கு வரலாகாதாவென் றெதிர்த்த ஈரிஷையினாற் பிராணஹாணி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹாணி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி இவைமுதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த ஈரிஷையினால் அநேகம்பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறேமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த ஈரிஷைநாற்றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த ஈரிஷையிருந்தாற்றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும் இந்த ஈரிஷையை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

க0. அநுயை.

இப்படியே தனக்குவந்த சுகம் அன்னியர்க்கு வரலாமாவென்று விகற்பித்து வருகிற சித்த விருத்திக்கு அநுயையென்று பேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமல் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பவுண்டரீக வாசுதேவ னானவன் றனக்கும் வாசுதேவன் என்று பேர், கிருஷ்ணனுக்கும் வாசுதேவ னென்று பேரா வென்கிற அநுயையி னால் அவரை எதிர்த்துப் பிராணஹாணி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹாணி, இகபாங்களில் அபகீர்த்தி யிலைமுகலான அநேக அகர்த் தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இந்த அநுயை யினாற் றுக்கமே யனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்த அநுயையினாற் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியின லும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த அநுயை யிருந் தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும், இந்த அநுயையை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

கக. டம்பம்.

இப்படியே தான் பண்ணின தருமத்தை நாலுபேரும் பார்த்துப் பளா நன்றாயிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டுமென்று விகற்பித்துவரு கிற சித்தவிருத்திக்கு டம்பமென்றுபேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய தென்றால், பூருவத்தில் நபூர்வமகாராஜனானவன் னூருவாச ரிஷியைப்பார்த்து நான்செய்த யாகங்களைப்போல யார் செய்யப்போகிறார்கள், இது நன்றாயிருக்கிறதெயென்று கேட்க, யானை த்துதிக்கைபோல ஆயிரம்வருஷம் செய்சொரிந்து யாகஞ்செய்தவனும் இப்படிக்கேட்கவில்லையே, சதென்ன டம்ப யாக மென்று சொல்லி அவனைக் கோபிக்க, அவனான யாகம்கெட்டு அவன் பிராணஹாணி, பந்து நாசம், இராச்சியஹாணி, இகபாங்களில் அபகீர்த்தி யிலைமுக லான அநேக அகர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த டம்பத்தி னால் அநேகம்பேர் னுக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற்கண்டிருக் கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த டம்பத்தி னாற் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியி னாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்த டம்ப யிருந் தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்த டம்பத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கஉ. தரிப்பம்.

இப்படியேபுத்திரமித்திர களத்திரதனதானியாதி சம்பத்துக்கள் தனக்கேயுண்டு, தனக்கொருவருஞ் சமானமில்லையென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்குத் தர்ப்பமென்று பேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்திற் சதகண்ட இராவணன் ஐசுவரியத்திற் றனக்கொருவருஞ் சமானமில்லையென் றமரர்களுக்கு உபத்திரவஞ்செய்ததை நாரதர் இராமருக்கறிவிக்க அவர் பரியாளான சிதையம்மனால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி யிவைமுதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும் இன்னும் இந்தத் தர்ப்பத்தினால் அநேகம் பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மான படியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்கள் இந்தத் தர்ப்பத்தினாற் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்தத் தர்ப்பமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தத் தர்ப்பத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கங. அகங்காரம்.

இப்படியே அடா என்னை அறியாயா! நான் பிடித்த காரியத்தை விடுவேனா! நீயா எனக்குப் புத்திசொல்லுகிறவன்! என்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு அகங்காரமென்றுபேர். இதை முழுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய தென்றால், பூருவத்தில் மதுகைடவரென்பவர்கள் மகாவிஷ்ணுவோடு பதினாயிரம் வருஷம் யுத்தஞ்செய்து இராமயாமலும் அவர் வரங்களுக்கு ஆசைப்படாமலும் தாங்க ளந்தவிஷ்ணுவுக்கு வரங்கொடுத்த அகங்காரத்தினாற் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த அகங்காரத்தினால் அநேகம் பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மான படியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்த அகங்காரத்தினாற் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்த அகங்காரமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்த அகங்காரத்தை முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

இந்த ராகமுதல் அகங்கார மீறான பதின்மூன்று குணங்களினால் இராவணன் முதன் மது கைடவர்க ளீரோனபேர்கள் மஹா சமர்ததர்க ளாயிருந்தும் அவர்கள் பிராணஹானி முதலான அநேக அநர்த்தங்

கள் முன் னனுபவித்தது சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்படியே சத்தியவர்த்தமான காலத்திலும் இந்தராகாதிசூணங்களால் அநேக சனங்கள் பிராணஹானிகளும், அநேகரோகங்களும், அநேக திரவிய நாசங்களும், பந்துக்கள் விரோதங்களும், அபகீர்த்திகளும் இவைமுதலான அநேக அர்த்தங்கள் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற பேர்களும் இந்தராகாதிசூணங்களினின்றும் விடுபடாமற் போவார்களாகில் இப்படியே அநேக அர்த்தங்கள் அனுபவிப்பார்களென்று தோற்றப்படுகிற படியினாலும், இந்தராகாதிபதின்மூன்று சூணங்களும் மோக்ஷ மார்க்கத்துக்குச் சத்துருவாயிருக்கிறபடியினாலும், சநமரணப் பிரவாக ரூபமான ராகத்துக் கேதுவாயிருக்கிறபடியினாலும் இப்பதின்மூன்று சூணங்களையும் முழுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இவைகளால் லுண்டான சநமரணமே நரகமென்பதாம். இதற்குச் சமுசயமில்லை. சநமரணரூபமானதே கமே நரகமென்பதற்குப் பிரமாணம்: எங்கே சரீரமுண்டோ, அங்கே யெல்லாந் துக்கமுண்டு; எங்கே சரீரமில்லையோ அங்கே யெல்லாந் துக்கமில்லையென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், இந்தச் சரீரமே சகல துக்கங்களுக்குஞ் சகல அர்த்தங்களுக்கும் ஏதுவாய் இருப்பதினாலும் இந்தச் சரீரமே நரகமென்று சொன்னது சித்தம். ஆதலால் இந்தச் சரீரத்துக்கேதுவான இப்பதின்மூன்று சூணங்களையும் முழுட்சுவாயிருக்கப்பட்ட பேர்கள் அவசியம் விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

கசு இச்சை, கரு பத்தி, கசு சிரத்தை.

இனிக்கொள்ளத்தக்கவைகளான இச்சை முதன் மூன்று சூணங்களையும் நிரூபிக்கிறோம். அவையாவன:— (கசு) இச்சை: பசிதாக நிமித்தம் அன்னபானாதி கிராகியமும், மலமுத்திர விசர்ச்சனமும் பண்ணவேண்டுமென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்கு இச்சையென்று பேர் இவை பண்ணாமற்போனாற் றுக்கமும் பண்ணினாற் சுகமுமாயிருக்கும். இதனாற் பந்தமோக்ஷஞ் சுவர்க்கநாகபில்லையாதலாற்கொள்ளத்தக்கனவாம். (கரு) பத்தி: இப்படியே மகாதேவரிடத்திற் பிரியம் வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பத்தியென்று பேர். (கசு) சிரத்தை: சூருவேதாந்த சாஸ்திரங்களில் மிகவும் விசுவாசம் வைத்த சித்தவிருத்திக்குச் சிரத்தை யென்று பேர். இந்தப்பத்திரத்தை முத்தியை யடைவிப்பதற் கேதுவாதலினாலும், பூருவத்திற் கட்டுவாங்கதென்கிற மகாராஜன் இந்தச் சிரத்தாபத்தியினு லோண்டு நாழிகையில் முத்தியடைந்தானென்று சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும் முழுட்சுவானவர்கள் இந்தச் சிரத்தாபத்திகளை யவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம். இராகாதி பதினாறு சூணங்களும் நிரூபிக்கப்பட்டன.

ராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

இரண்டாவது

(சுலோகம்.)

தவறுவாராவும் சூழி தவறாவது நிரூபித்தெ || (அ)

(ii)

அவை நித்தியாநித்தியவஸ்துவிலேவாகும், இகாமுத்திரார்த்த பல போகவிராகம், சமாதிசுட்கசம்பத்தி, முழுட்சுத்துவமென நான்காம். நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாவது பிரமமே நித்தியம், சகத்து அநித்தியமென்பகுத்தறிவதாம். சகம் அநித்தியமென்பதெப்படியெனில், இது பூதபவுதிகாத்மக மானபடியினால் அநித்தியமேயாம். இங்ஙனம் பூதபவுதிகாத்மகமாகத் தோற்றப்படுகிற சகத்தில் முன்பு பவுதி கங்களுக்கு அநித்தியத்துவம் நிரூபிக்கிறோம். அப்பவுதிகமாவ நியா தெனில் நால்வகையோனி, எழுவகைத்தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லக்ஷம் பேதங்களாயுள்ள சரீரங்களாம். அவற்றில் நால்வகை யோனி யென்பது சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீச மென்பனவாம். இவற்றிற் பையிற் கட்டுப்பட்டுப்பிறப்பது சராயுசமும், முட்டையிற் கட்டுப்பட்டுப் பிறப்பது அண்டசமும், வியர்வையிடமாகப் பிறப்பது சுவேதசமும், பூமியிடமாகப் பிறப்பது உற்பீசமுமாம். எழுவகைத் தோற்றமென்பது தேவரும் மானிடரும் மிருகமும் பட்சிகளும் ஊர் வனவும் நீர்வாழ்வனவுந் தாபரங்களுமாம். எண்பத்துநான்கு லக்ஷம் பேதமென்பது தேவபேதம் பதினொலுலக்ஷமும், மானிடபேத மொன் றதுலக்ஷமும், மிருகபேதம் பத்துலக்ஷமும், பட்சிபேதம் பத்துலக்ஷ மும், ஊர்வனபேதம் பதினொருலக்ஷமும், நீர்வாழ்வனபேதம் பத்து லக்ஷமும், தாபரபேதம் பதினெட்டுலக்ஷமுமாம். இவற்றில் தேவ கம்

தருவ சித்த சாத்திய கின்னர கிம்புருட குய்யக வித்தியாதர யக்ஷ ராக்ஷச பூதப் பிரேத பிசாச சாகினி டாகினி வேதாள ஆதியான தேவ சரீரங்களும், மனு மார்தாதி சக்கிரவர்த்தி பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய ரூத்திரர் முதலான நர சரீரங்களும், காமதேனு சிங்கமுதலான மிருக சரீரங்களும், அன்னங் கருடன் முதலான பட்சிசரீரங்களும், சேடன் எனும்புமுதலிய வூர்வனசரீரங்களும், மகர பச்சங் கூர்ம முதலிய நீர் வாழ்வன சரீரங்களும், கற்பக விருட்சம் பாரிசாத முதலிய தாபர சரீரங்களுமாம்.

பூருவத்தில் இத்தேவர் முதலிய வெண்பத்து நான்கு லட்சம் பேதமாயுள்ள சரீரங்களும் நசித்துப்போனது சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியினாலும், இப்படியே சத்தியவர்த்தமான காலத்திலு மிருக்கின்ற மாதா பிதா முதலான சகலசரீரங்களும் நசிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற சகலசரீரங்களும் இப்படியே நசிக்குமென்று தோன்றுகிறபடியினாலும் இந்தப்பவதிகமான சகலசரீரங்களும் அநித்தியமென்பது சித்தம். இப்படியே பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களுக்கும் அநித்தியத்துவம் நிரூபிக்கிறோம். இப்பூதங்கள் தோன்றியொடுங்குகிறபடியினாலும், அவையவிகளா யிருக்கிறபடியினாலும், பிரளயகாலத்தில் நசித்துப்போகிற படியினாலும் அநித்தியமேயாம். எப்படி நசிக்கிறதென்றால், பிரமப் பிரளயம் வருகிறகாலத்திற் பன்னிரண்டு சூரியர்களும் உதயமாய் நூறு வருஷம் மழையில்லாம லெரித்துச் சுகத்தெல்லாம் பஸ்பம்பண்ணிப் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த ஆதிசேடனுடைய மகுடங்களைப் பஸ்பம் பண்ணுகிறபோது அந்த ஆதிசேடனுடைய முகங்களிலிருந்து காளகூட விஷாக்கினி பிறந்து அந்த விஷாக்கினியுஞ் சூரியாக்கினியுங் கூடி யந்த வாதிசேடன்முதற் துவாத சாதித்தர்களையும் பஸ்பம் பண்ணி யப்படி பஸ்பம் பண்ணின அக்கினியின்றிஞ் சத்த மகாமேகங்கள் பிறந்து நூறுவருஷம் யானைத்துதிக்கைபோல வருஷ தாரைகள்வருவிக்கும். அந்தவருஷசலமே காரணமாகிற்கும், அந்தச் சலத்தில் அப்பூமி பஸ்பம் இலீனமாகும். அப்போது அந்தச்சலம் வாயுஸ்தம்பமாக நிற்கும். அப்படி நிற்கின்ற சலத்தில் வடவானலம் பிறந்து அந்தஏகாரணவமான சலமெல்லாங் கிரகிக்கும். அவ்வடவாக்கினியும் பிரசண்டவாயுவில் இலீனமாகும். அந்த வாயுவும் ஆகாசத்தில் இலீனமாகும். அவ்வாகாசமும் அஞ்ஞானத்தில் இலீனமாகும். அவ்வஞ்ஞானமும் பிரமத்தில் இலீனமாகும். அப்பிரமம் ஒன்றுமாதிரிச் சேஷித்துநிற்கும். ஆனபடியினுற் பஞ்சபூத பவதிகாத்தமகமான சுகத்து அநித்தியமென்று சொன்னதும், இப்படி விசேஷித்து நின்ற பிரமத்துக்கு வேறேகாரணமில்லாதபடியாற் பிரமமேநித்தியமென்று சொன்னதுஞ் சித்தம்.

இங்ஙனம் நித்தியா நித்திய வஸ்துக்களின் நிச்சயத் தெரிதலாகிய முதற்சாதனங் கை வந்தாற் போதாதேவென்றாற் போதாது. என் போதா தென்றாற் சிலவித்துவான்கள் சாஸ்திரபாண்டித்தியத்தினால் ஆத்மா வொன்றுதான் நித்தியமென்றும், சுகத்து அநித்தியமென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டு, ஸ்திரீ புத்திர தன தானியாதிபோகங்களி லிச்சை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதினால் அநித்தியமானது நித்தியமென்று வரும். ஆதலால் இரண்டாளு சாதனமான இகாமுத்திரார்த்த பல போக விராகமுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும். இவ்விதமுத்திரார்த்த பல போக விராகமாவ தியாதென்றால் அதையும் நிரூபிக்கிறோம். அது இகலோக வைராக்கியமென்றும், பரலோக வைராக்கியமென்றும் இர ண்டுவிதமாம். இவற்றில் இகலோக வைராக்கியமாவது ஸ்ரக்ஞசுத்தன வநிதாதிவிஷயங்களில், வந்தாசன முத்திரபுரிஷங்களிலெப்படியிச்சை வாராதோ, அப்படி யிச்சைவாராமற் போவது. இவ்வித வைராக்கியம் இல்லாவிடில் இகத்திற் றுன்சம்பா திக்கவேண்டுமென்றபுத்திரபித்திர களத்திர பசு பிரத்தியபல பந்து கிரக கிராம கேஷத்திர தன தானியாதி கள் முதலியவற்றைச் சம்பாதிக்கவேண்டு மென்றால் பிசுவும் பிர யாச அசாத்தியமா யிருக்கிறபடியினாலும், பிரயாசைப்பட்டு எத்தனம் பண்ணினால் அப்படி யெத்தனம்பண்ணின பதார்த்தங்களிற் கிறிது கூடிவருகிறதுஞ் சிறிது கூடிவராமலும் போகிறபடியினாலும், அப் படிச் கூடிவாராத பதார்த்தத்தைத்தொட்டு வெருதுக்க பரம்பரை கள் வருகிறபடியினாலும் அந்தத் துக்கத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற வேளையிற் பெரியோர்களா யிருக்கப்பட்டபேர்கள் வந்து எதானிலும் உபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டதுண்டானால் அவர்கள் பேரில் யுக்தா யுக்தங்கள் தெரியாமற் கடினமான சொல்லினுற் திரஸ் காரம் பண்ணுகிறான். அவர்களை யப்படிச் சொல்லும்போது வீட்டிற் றுயார் முதலானபேர் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பெரியவர்களை யப் படிச் சொல்லலாமாவென்று சொன்னால் அவர்கள் பேரில் அக்கிரக மாகவிழுந்து யுக்தாயுக்தமில்லாத கடினமான சொல்லினால் நிராகரிக்கிறான். ஆனபடியினாலும், அப்படி நிராகரிப்பதனால் அனேக அனர்த் தங்களும், அநேக தோஷங்களும் வருகிறபடியினாலும், அப்பாவத்தி னால் நரகங்களில் விழுகிற னானபடியினாலும், இப்படி யசாத்தியமான பதார்த்தங்களினால் இத்தனை யனர்த்தங்கள் பிறக்க, சாத்தியமான பதார்த்தங்களினால் அனர்த்தங்கள் வருகிறதற்குச் சொல்லவேண்டுமா? அஃதெப்படி. யென்றால், சாத்தியமான பொரு பெண்சாதியைத் தொட்டுச் சார பயங்களும், தாயார் தகப்பனார் விரோதங்களும், அண்ணன் தம்பி விரோதங்களும், அன்றித் தான் செய்யவேண்டு மென்கிற நல்ல காரியங்களுக்கு விரோதங்களும் தன்னை யெண்ணாமல் வருகிறபடியினால் துக்கமே தோற்றுகிறது. இப்படியே சாத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தனத்தைக் குறித்துத் தாயாதிகள் பயமும், ராச சோராக்கிபயமும், இன்னும் இவைமுதலான மகாபயங்களுமான

துக்கங்களுக் கேதுவா யிருக்கிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்தியமான புத்திரன் சொன்னவார்த்தைகேளாமற் றிரிதல், புத்திசாலியாகாமற் போதல், சார சோரனாகத் திரிதல், முதலான அநேக துக்கங்களுக்கு ஏதுவாயிருக்கிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்திய சாத்தியமாயிருக்கப்பட்ட இப்பதார்த்தங்களினுற் றுக்கமே தோற்றுகிற படியினாலும் இந்த இகலோக வைராக்கியம் அவசியஞ் சம்பாதிக்க வேண்டியது சித்தம்.

பரலோக வைராக்கியமாவ தேதென்றால், சுவர்க்கலோக முதற் சத்தியலோகம் வரைக்குமுள்ள சகலலோக போகங்களிலும் வான் தாசன மூத்திர புரீஷங்களி லெப்படி யிச்சையிலையோ அப்படியே யிச்சையற்றுப் போவதாம். இப்பரலோக வைராக்கியம் பண்ணாமற் போனற் றேஷமென்னவென்றால் இகத்தில் நஞ்ஷமகாராசன் தேவேந்திர போகத்தின்பேரி லிச்சைப் பட்டுச் சோடச மகர தானங்களும் அசுவமேத யாகங்களுஞ் செய்து சுவர்க்கத்துக்குப்போய்த் தேவேந்திரப் பட்டமூங்கட்டிக்கொண்டு இந்திராணியோடு போகிக்கவேண்டுமென்கிற அதிகபாபரப்பினுற்பல்லக்கெடுக்கிறசத்தரிஷிகளில் அகத்தியரிஷியை யவமானம் பண்ணின படியினால் அவர்சபிக்க அச்சாபத்தினால் அவ்விந்திராணி முதலான சகலபோகங்களும் வியர்த்தமாய்த் தான் பண்ணின யக்கிய தான பலன்களும் வியர்த்தமாய் மலைப்பாம்பாய்ப் பூமியில் விழுந்துபோனபடியினாலும், இன்னும் அநேகம்பேர் சுவர்க்காதி போகங்கள் வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் செய்த அநேக யக்கியங்களும் அநேக தருமங்களும் வியர்த்தமாய் அநேக துக்கங்கள் அனுபவிக்கிறார்க ளானபடியினாலும், அச்சுவர்க்கலோகமுதற் சத்தியலோக பரியந்தமுள்ள லோகங்களிலிருக்கிற பிரமாதி சகலதேவதைகளுஞ் சகலரிஷிகளும் ஒருவருக் கொருவர் அன்னியோன்னிய சாபத்தினாலும் ஒருவர் பெண்சாதியை யொருவர் அபகரிக்கிறபடியினாலும், இராக்ஷசர்கள் இராச்சியத்தை அபகரித்துக் கொண்டு போவார்களென்கிற பயத்தினாலும், ஒருவர் ஐசுவரியத்தையொருவர் அபகரிக்கிறபடியினாலும், இப்படியே வைகுண்டத்திலுங் கைலாசத்திலும் இருக்கிறபேர்கள் கூட அன்னியோன்னிய சாபங்களினுற் றுக்கருபமா யிருக்கிறபடியினாலும், அவ்விடம் செல்வதற்கு மிகவும் பிரயாச அசாத்தியமாயிருக்கிறபடியினாலும் அவசியமாய்ப்பரலோக வைராக்கியமும்பண்ண வேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே யிகபர வைராக்கியங்களாற் சகல போகங்களை யுஞ் சுகதுக்க கன்மங்களையும் விட்டு நிராசையாயிருக்கிற இரண்டாஞ் சாதனங் கைவந்தாற் போதாதோவென்னிற் போதாது. ஏன் போதாதென்றால் லைபாஷாண்டிகள் காஷாயந்தரித்துச் சந்திரபாகியென்று பேரிட்டுக்கொண்டு, சம்சாரத்தையும் மோகூழ்ப் பிரதானமான கன்மங்களையும் விட்டுத் தன்சரீர சவுக்கியம் பண்ணும்பொருட்டுக்குட்ரி

வாதைதீரச் சில வித்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு தான் பெரியவனென்றே பெரினால் எனக்குச் சமானம் யார் என்ற கங்கரித்துஞ் சபித்தும் வைதும் இதனால் வெகு துக்கம் அடைந்து; முன்னுள்ள வில்லறமும் பின்னுள்ள துறவறமுமின்றி யுபயப் பிரஷ்டத்துவம் அடைகிறபடியினால் முன்னுஞ் சாதனமான சமாதிக் கசம்பத்தியுஞ் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

சமாதிக் கசம்பத்தியாவ தியாதென்னில் அதையும் நிரூபிக்கிறோம். அவை சமம், தமம், உபரதி, நிதினை, சமாதானம், பிரத்தையென ஆறாம். இவற்றிற் சமமாவது: மனோநிக் கிரகம்; அஃதாவது மனதைச் சலியாமல் அகத்தில் அடக்குவதாம். இந்த மனோநிக் கிரகஞ் செய்யாமற்போனாற் பூருவத்தில் அபிமானித்திருந்த பதார்த்தங்கள் நசித்தும் அவைகளை வாசனையால் நினைத்துக்கொண்டே யிருக்கும். அதனாற் துக்கமே யுண்டாகிறபடியினாலும், சத்தியவர்த்தமான காலத்திற்குள் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களில் மிகுந்த மோகமாய் அவைகளை நினைத்துக்கொண்டேயிருக்கும்போது அப்பதார்த்தங்களுஞ் சற்று விக்கினம் வந்ததுண்டானால் அதனால் மிகவுந் துக்கமே தோற்றுகிறபடியினாலும், இனி வரப்போகிற பதார்த்தங்களை வாசனையால் நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க அவை வராமற்போனாற் துக்கமே விளைகிறபடியினாலும் இத்துக்கங்கள் மனதில் அடைந்திருக்குங்கால் பெரியோர்களது வசனங்கள் பிடிபடாதபடியினாலும் அந்த மனோநிக் கிரகம் அவசியம் பண்ண வேண்டியது சித்தம்.

தமமாவது: பாகியேந்திரிய நிக் கிரகம். அஃதாவது சுரோத்திர ராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், வாக்காதி கன்மேந்திரிய பஞ்சகமுமாம். இவ்விந்திரியங்களை ஜயம்பண்ணுமற்போனால் இப்பாகியேந்திரியம் விஷயங்களிற் பேர்ப் விழும். அப்படிப் போய் விழுமேயானால் அதனால் மகத்தான ஹானி வரும். அஃதெப்படியென்றால், சத்த விஷயத்தினால் மானுக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, பரிசுவிஷயத்தினால் யானைக்கு எப்படி ஹானி வந்ததோ, ரூபவிஷயத்தினால் விட்டிற்பூச் சிக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, ரசவிஷயத்தினால் மீனாக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, கந்தவிஷயத்தினால் வண்டுக் கெப்படி ஹானி வந்ததோ அப்படியே இந்தப் பாகியேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் சென்றால், மகத்தான ஹானி வரும். ஆனபடியினால் இப்பாகியேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் போய் விழாமல் அவசியம் நிக் கிரகஞ் செய்ய வேண்டியது சித்தம்.

உபரதியாவது: ஈஷணத்திரயத் தியாகப் பூருவகமான சர்வகர்மம் சந்தியாசமாம். அக்கன்மமாவது பாவகன்மமெனவும், புண்ணியகன்மமெனவு மிரண்டாம். இவற்றிற் பாவகன்மத்தினால் நாகப் பிராப்தியுந் திரியக்காதி சரீரமும் வருகிறபடியினால் இந்தப் பாவகன்மங்களை அவசியஞ் சர்வாத்மனா விட்டு விடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே

புண்ணிய கன்மங்களைக் காமியார்த்தமாகச் செய்வானேயாகிற் சுவர்க்கலோகப் பிராப்தியும் தேவத்துவமும் மேற்கீழ்ப் போதலும் வருதலும், ஹானிவிருத்திகளும், லாபா லாபங்களும், சந்நிரணங்களும் வருகிறபடியினால் இந்தக் காமியார்த்தமான புண்ணிய கன்மங்களை யுஞ் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்புண்ணிய கன்மத்தைப் பகவத் பிரீதியாகப் பண்ணினால் டிகாமமாம். இந் டிகாம புண்ணியத் துவாரா சித்தசுத்தி வரும்; இச்சித்தசுத்தித் துவாரா சற்குருலாபங்கிடைக்கும்; இச்சற்குருலாபத்துவாரா சிரவண முண்டாம்; இச்சிரவணத்துவாரா மனனமுண்டாம்; இம்மனனத் துவாரா நிதித்தியாசன முண்டாம்; இந்நிதித்தியாசனத்துவாரா சமாதி ஞானமுண்டாம்; இந்த ஞானத்துவாரா மோக்ஷமடைவார்கள். ஆதலாற் புண்ணியகன்மங்களை டிகாமமா யவசியஞ் செய்யவேண்டியது சித்தம். ஈஷணத்திரயத் தியாகமாவது தனத்தினிடத்தும், புத்திர னிடத்தும், தாரத்தினிடத்து மிருக்கின்ற இச்சையை நீக்குதலாம். இவ்விதமான வுபாதியை யவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

திநீகைஷயாவது: சுகதுக்கங்கள்வரின் பொறுத்திருத்தலாம். அஃ தாவது தான் சம்பாதித்திருக்கிற புத்திர மித்ர களத்ராதிபான சுகல பதார்த்தங்களும் செவ்வையா யிருந்தாற் சுகம். அப்பதார்த்தங்க ளுக் கோர் விக்வினம் வந்தாற் றுக்கம். இச்சுகதுக்கங்கள், லாபாலா பங்கள், மானாவமானங்கள், ஜயாப ஜயங்களாகிய இவை வந்தபோது சமமாய்ச் சுகித்திருத்தலும், தன்னை யொருவர் வாதிக்கிற் றான் தண் டிப்பதற் கதிகாரமிருந்தும் தண்டியாமல் பொறுத்திருத்தலுமாம். இத்திநீகைஷ யில்லாமற்போனால் இத்தொந்தங்களில் அகப்பட்டு அநேக அநர்த்தங்களும், அநேகபாவங்களும், அநேக சாஞ்சல்யங்களும், தேகசோஷணைகளும், பெரியோர்கள் சஹவாசத்துக்கு விக்வினங்க ளும், அவர்கள் சொல்லும் வசனங்கள் மனதிற் றரியாமல் போதலும் இவை முதலான அநேகதோஷங்க ளிருக்கிறபடியினால் இப்பொறுமை ரூபமாயிருக்கும் திநீட்சை யவசியம் இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

சமாதானமாவது: ஆறு இந்திரியங்களை யுஞ் சிரவணத்தில் நிறுத் தல். அஃதாவது: பெரியோர்களிடத்திற் சென்று சிரவணம் பண்ணு கிற காலத்தில் மனதும் இந்திரியங்களும் வாசனாவசத்திற் செல்லாமற் றிருப்பிச் சிரவணத்திலேயே நிறுத்துதலாம். இதைப் பண்ணாமற் போனால் பெரியோர்கள் வசனிக்கும் வசனங்கள் மனதிற் பிடிபடா மல் விஷயங்களிற் சென்றுகொண் டிருக்கும். அதனால் பெரியோர் கள் சொன்னதிற் பயனில்லாமலும் தான் நினைத்திருக்கிற காரியம் ஆகாமலும் உபயப்பிரஷ்டத்துவம் வரும். அதனால் அநேக துக்கப் பிராப்திகளு முண்டாம். அதனால் மோட்சத்துக்கு விக்வினங்கள் வரும். ஆனபடியினால் இச்சமாதானம் அவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

கிரத்தையாவது: பத்தி விசுவாச மென விரண்டாம். அவை தாய் தந்தை முதலானவர்களிடத்தி லிருக்கிற பிரியங்களெல்லாஞ் சற்குரு வேதாந்த வாக்கியங்களிடத்தில் ஏகாக்கிரமாக வைப்பது விசுவாசமும், ஈசுவரனிடத்து ஏகாக்கிரமாக வைப்பது பத்தியுமாம். சற்குருவினிடத்தில் மிகவும் விசுவாசம் பண்ணவேண்டியது. ஏன் பண்ணவேண்டியதென்றால் அவர் மகிமையை முன்னதாக நிரூபிக்கிறோம். அந்தாவது பிராந்தி ரகிதராயும், பரிபூரணராயும், ஞானம் பத்தி வைராக்கிய சம்பன்னராயும், நிரந்தர சந்தோஷத்தை யடைந்தவராயும், நித்தியதிருப்தி யடைந்தவராயும், சத்திதானந்தப் பிரம ஸ்வரூபராயும், தேச கால வஸ்து பரிச்சேத ரகிதராயும், சுசாநி விசாதி சுகதபேத ரகிதராயும், சட்பாவ விகாரரகிதராயும், சுத்த புத்த முத்த நித்திய பரமானந்த ஸ்வரூபராயும், சர்வ பரிபூரண கருணா சாகரராயும், நிர்வியாச்சிய நிர்லேப நிர்ச்சங்க நிர்வாண மிட் காம நிரூப நிரந்தர நிரவயவ நிர்விசேஷானந்த நிருபத்திரவ நிபத்த நிர்வேத்திய நிர்க்குண நிரஞ்சன நிச்சல மிட்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபராயும், அச்சேத்திய அக்கிலேத்திய அசோஷிய அதாகிய அசல அவாச்சிய அநாமய அக்ஷர அப்பிரமேய அசிந்திய அந்நியபாகிய அக்குரோத அவிதர்க்கிய அதிரிசிய அநாகிய அநாதார ஆந்த அகண்டாகார ஸ்வரூபராயும், விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞைக் கந்திதமான பிரத்தியக் கைதன்னியராயும், விராட் டிரணியகர்ப்ப அவ்வியாகிருதங்களை யறி கின்ற சர்வசாட்சியாயும், மூலப்பிரகிருதி யகண்டாகாரவிருத்தி யா னந்தவிருத்தி யதீதராயும், கிருத கிருத்தியராயும் விளங்குவதோடு ஸ்வரூபஞான மில்லாத மூடர்களாய் மல மூத்திர பாத்திரமா பிரா நின்ற தேகமே நானென் றிந்தச் சரீரத்தைக் குறித்துவந்த ஹானி விருத்திகளும், சாதி வர்ணம் குலம் கோத்திரம் ஆசிரமம் காமம் வே ஷமாதினும், சநந மரணங்களும் நானென்று கொண்டிருக்கிறவர்க ளாயும், சங்கற்ப விகற்பமா யிருக்கிற மனதை நானென்று கொண் டிருக்கிறவர்களாயும், உசுவாச நிசுவாசமா யிருக்கின்ற பிராணவாயு வை நானென்று கொண்டிருக்கிறவர்களாயும், ஆபாசமா யிருக்கிற சீவ ணை நானென்றுகொண் டிருக்கிறவர்களாயும், சசவிஷாணமபோலிருக் கிற சூனியமே நானென்றுகொண்டிருக்கிறவர்களாயுபிராநின்ற அநேக மதஸ்தர்களும், திரிசிபங்களாயும், பரிச்சின்னங்களாயும், சாவயவங்க ளாயும், அனுர்த்சடனாக்க ரூபங்களாயும், அஞ்ஞானமுதலான தேகேக் திரிய பிராணபுத்தியே நானென்றுகொண்டிருக்கிறவர்களாயும், மேலாக காமியா யிருக்கப்பட்ட சீவனே நானென்றுகொண்ட கிஞ்சிஞ்ஞர்க ளாயுமிருக்கிறவர்களுக்கூட நிரே துகமாய்த்தம்மூடைய விக்ஷணத்துக் குப் பாத்திரமாவர்களாகில், அவ்விக்ஷணாதிசயத்தினுற் சர்வகன்மவிமூ த்தர்களாக்கி, அப்படிச் சேர்ந்தவர்களுடைய பாவங்களும் சகலமாண ரூபங்களாயிருக்கிற சகலபிராந்திகளும் சூனியம் பண்ணி, தம்மைப் போலக் கிருதகிருத்தியர்களாய்ப் பண்ணுகிறவராயு மிருப்பவென்க.

வெஹ்வொழுவா^{சு} வம்ஸநிச்சிஷ்ட) விதூபவொரா^{சு} கா^{சி}.

(15)

(15)

இப்படியே ஈசுவரனிடத்திலும் அவசியம் பக்தி பண்ண வேண்டியது. ஏன் பண்ணவேண்டியதென்றால், சகலத்திற்கும் காரணராயும்; பாவமும், கர்மமும், ஈசமமும், ரூபமும், சூணங்களு மில்லாமல் உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயம் பண்ணுகிற நிமித்தம் மாயையினால் சீவ சகத் துக்ககோ விஸ்தரிக்கிறவராயும், அச்சீவ சகத்துக்களில் அனுசூதராயும்; அவ்வியாகிருத, இரணியகர்ப்ப, விராட்டு, பிரமா, விஷ்ணு,

கஅ

சத்தப்பிரகாரணம்.

மஹேசுவர, ராம, கிருஷ்ணாதி யவதாராராயும், சற்குரு ரூபமாய்
மிருக்கின்றமையின் அந்த ஈசுவரனைக்குறித்துச் சிரத்தாபத்திபோடு
உபாசனைபண்ணினால் ஈசுவரானுக்கிரகமுண்டாய் அவ்வனுக்கிரகத்தி
னால் சுகல பாவங்களும் நசித்து மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். ஆதலால்
ஈசுவரனிடத்திலும் அவசியம் பத்துபண்ண வேண்டியது சித்தம்.

இப்படிக்குரு வேதாந்தவாக்கியம் ஈசுவரர்களிடத்தில் மிகவும்
விசுவாசம் வைக்காமற்போனால் சுக மரணப் பிரவாக ரூபமான சம்
சார துக்கமென்கிற நாகத் தப்பாது வருவதோடு; அஞ்ஞானம், அவி
வேகம், அபிமானம், ராகம், கர்மம், சரீர துக்கப்பாடுகளான சுகல
பிராந்திகளும் நாசமாகா. ஆகையால் அவசியம் சற்குரு வேதாந்த
வாக்கியம், ஈசுவரன் இவர்களிடத்தில் மிகவுஞ் சிரத்தாபத்தி பண்ண
வேண்டியது சித்தம்.

இங்ஙனம் சம தமாதி குணங்களை யுடைய சமாதிசட்க சம்பத்தி
யான மூன்றும் சாதனங் கைவந்தாற் போகாதோ வென்றாற் போ
தாது. ஏன் போதாதென்றால், சிலர், தாம் ஞானிகளெனவும், போகி
களெனவும், குருக்களெனவும், பாரம்பரியமான பெரியோர்கள் வம்சத்
திற்பிறந்தவரெனவுஞ் சொல்லிக்கொள்வதோடு, முன்னுள்ள மகான
கள் பேரை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை மகா மகிமையுள்ள
குணசீசயங்கள் தங்களுக் கிருக்கிறபோலச் சம தமாதிக்கள் வரவ
ழைத்துக்கொண்டு நிரஸியாஜமாகச் சாந்தாதி குணங்களை யடைந்து
மோக்ஷ மெப்போது வருமென்கிற விசாரமிலாமற் போயல், மயக்
கம், சமுசய மிவைகளை யுடைவர்களாய்த் தேகசவுக்கியத்துக்காகத்
தஞ்சுப் புசிப்பில் மிகவும் விருப்பமுள்ளவர்களாய் விதித்தரமாய்க்
களை யப்பியாசித்து ஞானமபோலச் சில வார்த்தைகளைக் கூறா ஆத்
மானந்தத்தை யடையாமல் முட்கிரோமணிகளாயிருக்கிறார்களாத
லால் நான்காஞ் சாதனமான முழுட்சுத்தவமும் அவசியம் சம்பா
திக்கவேண்டியது. முழுட்சுத்துவமாவது மோக்ஷ விருப்பமாம். அதை
யும் நிரூபிக்கின்றோம்.

சுக மரணப் பிரவாக ரூபமான சமுத்திரத்தி விருக்கிறபேர் தா
பத் திரயங்களில் அடிபட்டு இந்தச் சம்சாரம் மகாரஷாஸதி நாகத்
தைக்காட்டிலும் அதிக துக்கமாயிருக்கிறபடியினால் இச்சம்சாரத்தில்
க்ஷணமாதிரமாயினு மிருக்கலாகாதென்ற மகா பயத்தை யடைந்து
இப்படிப்பட்ட கோரமான சம்சார பய துக்க போகப் பிரமைகளைப்
போக்கடித்து நித்த சுத்த புத்த முத்த சததீய பரமானந்தத்துவித
சுகஸ்வரூபமா யிருக்கப்பட்ட சாமபிராச்சியத்தை எந்தப் பெரியோர்
களால் ஆடையலாகுமோ, அப்படிப்பட்ட சற்குரு எங்கே யிருக்
கிறாரோ, இதற்கென்ன சாதனங்கள் வேண்டுமோ வென்கிற விசாரத்
தோடு தலைநில் நெருப்புப் பற்றினவனுக்கும் எக்கு வறண்டுபோன

னுக்குத் தண்ணீரைக் கண்டாலொழிய வொருகாரியத்திலும் மனது மீளாததுபோல வெப்போது மோகமும் வரப்போகிறதென் றெடுத்த விடாய் தீராமல் கிருத கிருத்தியனாமளவும் விசாரத்தினுற் றபித்தாக் கொண் டிருக்கிறதே முழுட்சுத்துவமென்று சொல்லப்படும். இந்த முழுட்சுத்துவ மில்லாவிட்டாற் சந்நமரண மென்கிற நாகம் விடாது; பந்தமும் போகாது; ஆனபடியினால் எவ்விதத்திலும் முழுட்சுத்துவத் தைச் சம்பாதிக்கவேண்டியது சித்தம்.

இச்சாதனங்களுள்ளவனே பிரம விசாரத்துக்கு அதிகாரியாவன். அவ்விசாரமாவது அசுத் தின்னதென்றறிந்து அதை நீக்கிச் சுத்தை யறிகிறதற்குச் சற்குரு தரிசனமாய் அவுட்டத்தில் மகா வாக்கியோப தேசம் பெற்றுக்கொண்டு வேதாந்த மகாவாகியார்த்த நிச்சயமான சீவ பர வைக்கியத்தை நன்றாக விசாரித்து அவைகளொன்றாகத்தக்க அனுபவம் வர விசாரிப்பதே விசாரணையாம். இது வேண்டுமென்ப தற்குத் திட்டாந்தமாவது : பசிக் கன்னம் வேண்டின வனுக்கு அதற் குச் சாதனமான இடம் விறகு பாத்திரம் சலம் அரிசி இவைக ளிருக் கினும் பசியைப் போக்கமாட்டா. இவைகளுடனே அக்கினி பொன்று கூடினால் அவ்வரிசியை யன்னமாகப் பாகாபண்ணி அச்சாதனங்க ளுடனே தானும் நஷ்டமாய்ச் சாடாக்கினி ரூபமாயிருந்துகொண்டு முன் பாகம் பண்ணின அன்னத்தைப் புசித்துப் பசி நீங்கி யச்சாட ராக்கினியுந் திருத்தியாகாரமா யெப்படிச் சுகமாயிற்றோ, அப்படியே ஆதமவிசாரமென்னும் அக்கினிபிறந்து குருவென்கறண்டத்தில் வயா பித்து - வேதாந்த சாத்திரமென்கிற விறகினுற் பிரகாசித்து மாஸீட ஜன்மமென்கிற பாத்திரத்திற் சாந்தகுணமென்கிற சலத்திற் சைதீயாக மாய் அறிவென்கிற அரிசியைப் பாகம்பண்ணி அவ்விசாராக்கினியும் முன்னுள்ள சாதனங்களோடு நஷ்டமாய்த் தான் சமைத்த பூரண மான அன்னத்தைப் புசித்துச் சந்நமரணமென்கிற ஆக்கமான பசி நீங்கி தனக்கெதிரிலலாத அத்துவிதானந்த திருத்தியை யடைந்து அத்திருத்தியினுற் சலத்தினுண்டான உப்புச் சலாகார மாவதுபோல ஞானானந்தத்தி னுண்டான விசாரமும் ஞானானந்தாகாரமாய் மோகத் தமடையவேண்டு மாதலால் அச்சாதன சதுஷ்டய முள்ளவர் இவ்வி சாரம் அவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

• • •

(சுலோகம்.)

செய்யுஸ்திவம் புயமவஸ்திராந்தநிவியம்ஜமபுலவம் || (சு)

(இ-ள்.) கானலினிடத்திற் சலம்போலவும், கிளிஞ்சிலினிடத்தில் வெள்ளிபோலவும், பழுதைனிடத்திற் பாம்புபோலவும், சந்திரனிடத்தில் துவேத்தியம்போலவும் என்னிடத்திற் சகல பிரபஞ்சமும் பிராந்தமாகக் காண்கின்றன. இங்ஙனமிருக்கிறபடியால், மருமரீசிகையினிடத்திற் சலப்பிராந்தி யெப்படியோ, சுத்தியினிடத்தில் ரசுதப்பிராந்தி யெப்படியோ, ரச்சலினிடத்திற் சர்ப்பப்பிராந்தி யெப்படியோ, சந்திரனிடத்தில் துவிதப்பிராந்தி யெப்படியோ அப்படியே நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்கார தத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, சூட்சுமம், தூலம் இவைமுதலான சுகத்பிராந்தி தோன்றுகிறது. இந்தச் சுகத்பிராந்தியாதினம் நேற்றுகின்ற தென்றால், அதிஷ்டா னாஞ்ஞானத்தினம் நேற்றுகிறது. இப்படித் தோற்றுகிற சுகத்பிராந்தி மருமரீசிகையினிடத்திற் சலங் காலத்திரயத்தினு மெப்படி யில்லையோ, சுத்தியினிடத்தில் வெள்ளி காலத்திரயத்தினு மெப்படி யில்லையோ, ரச்சலினிடத்திற் சர்ப்பங் காலத்திரயத்தினு மெப்படி யில்லையோ, சந்திரனிடத்திற் துவிதங் காலத்திரயத்தினு மெப்படி யில்லையோ அப்படியே நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் அதிஷ்டா னாஞ்ஞானமென்கிற மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்கார தத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, சூட்சுமம், தூலமாதியான சுகத்பிராந்தி காலத்திரயத்தினு மில்லவேயில்லை. அஃதில்லாமற்போவது எப்படியென்றற் கிரமமாகச் சொல்லுகிறோம்.

(சுலோகம்.)

ஸுமீதா நநீஸுரூபெஸா தநுரொவிதஃவஃ

ஸூரியம் தஸு)ஸூரூஷம் து தாவதத நிரூஷ)தெ || (௭)

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் தூலசரீரம் ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனது ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப் படுகிறது. (௭)

(சுலோகம்.)

சுவாமிநாஸ்ததெவாநாஜீரொஜிஜெவபயோதயா |

கூறிதிஃவஃவலியாஃபெபாசூஃஸஜிஃஸராஃவரிசூதிதாஃ || (அ)

(இ-ள்.) அஸ்தி மாம்சம் சரீரம் நரம்பு ரோமம் ஆகப் பிருதிவி யம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: பிருதிவியினிடத்திற் பிருதிவி அஸ்தி, பிருதிவியினிடத்தில் அப்பு மாமிசம், பிருதிவியினிடத்தில் அக்கிரி சர்மம், பிருதிவியினிடத்தில் வாயு நரம்புகள், பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாசம் ரோமங்கள். இந்த ஐந்தும் பிருதிவியின் கூறு. (அ)

(சுலோகம்.)

மாயாஜாதி - தயாஸெடி - சா - சு - சொணி - தஜெவது |

சூவஃவஃவவியாஃவெபூகாஃவஸிஃவஸாஃவஸிஃவதி-தாஃ || (சு)

(இ-ள்.) வாய்நீர், மூத்திரம், வியர்வை, உதிரம், சுக்கிலம் ஆக அப்புவின அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம் : அப்புவினிடத்திற் பிரு திவி வாய்நீர், அப்புவினிடத்தில் அப்பு மூத்திரம், அப்புவினிடத்தில் அக்கினி வியர்வை, அப்புவினிடத்தில் வாயு இரத்தம், அப்புவி னிடத்தில் ஆகாசஞ் சுக்கிலம். இந்த ஐந்தும் அப்புவின கூறு. (56)

(சுலோகம்.)

கந்தியா துஷார தயாநிதி ராகுஷ்யம்ஸம்மதீஸ்யா |

சுநிஃவஂதுவியஃபுராகுஸுஜாஂஸாஃவரிசுதிஃதாஃ || (க௦)

(இ-ள்.) பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், சங்கமம் ஆக அக்கினியின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: அக்கினியினிடத்திற் பிருநிவி பசி, அக்கினியினிடத்தில் அப்பு தாகம், அக்கினியினிடத்தில் அக்கினி நித்திரை, அக்கினியினிடத்தில் வாயு ஆலஸ்யம், அக்கினியினிடத்தில் ஆகாசஞ் சங்கமம். இந்த ஐந்தும் அக்கினியின் கூறு. (கடு)

(சுலோகம்.)

யாவநெய்தருநெய்வகூழைநெய்யு, ஸாரணம் |

வாயுஃ வஹ்நியஃ ப்ரௌக்ஷஸாஃ ஸாரிதீதிதாஃ || (கக)

(இ-ள்) ஓடுதல், சுருங்குதல், குறுகுதல், விரிதல், கிடத்தல், ஆக வாயுவின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம் : வாயுவினிடத்திற் பிருதிவி கிடத்தல், வாயுவினிடத்தில் அப்பு நடத்தல், வாயுவினிடத்தில் அக்கினி யிருத்தல், வாயுவினிடத்தில் வாயு ஓடல், வாயுவினிடத்தில் ஆகாசந் தத்தல். இந்த ஐந்தும் வாயுவின் கூறு. (கக)

(சுலோகம்.)

ராமபெஷஹயஹஜாரொஹஸெவயயாதயா |

நஹஃவஹவியஹபுராதஹஸோஸாஹ்வரிசீதிதாஃ || (கஉ)

(இ-ள்.) ராகம், துவேஷம், பயம், வெட்கம், மோகம் ஆக ஆகாசத்தின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம் : ஆகாசத்தினிடத்திற் பிருதிவி ஆசை, ஆகாசத்தினிடத்தில் அப்பு துவேஷம், ஆகாசத்தினிடத்தில் அக்கினி பயம், ஆகாசத்தினிடத்தில் வாயு வெட்கம், ஆகாசத்தினிடத்தில் ஆகாசம் மோகம். இந்த ஐந்தும் ஆகாசத்தின் கூறு. (கஉ)

ஆக இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூடித் தூலசரீரமாம். இந்தத் தூலசரீரத்தினிடத்தில் இந்திரியங்கள் இருக்கிற அவயவ ஸ்தானங்களின் விபரம் : பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாசம் அகங்காரம், ஸ்தானம் இருதயம். பிருதிவியினிடத்தில் வாயு பிராணவாயு, ஸ்தானம் இருதயம். பிருதிவியினிடத்தில் அக்கினி கிராணேந்திரியம், ஸ்தானம் நாசி. பிருதிவியினிடத்தில் அப்பு கந்ததன்மாத்திரை. பிருதிவியினிடத்திற் பிருதிவி குதேந்திரியம், ஸ்தானம் குதம்.

(சுலோகம்.)

சஹஹபுரணவாயுஸுநாவிகாமுயவெவஹ |

வாயுஃவஹவியஃபுராதஹதேதஜஹதவஹகஃ || (கங)

(இ-ள்.) இந்த அகங்காரம், பிராணவாயு, கிராணேந்திரியம், கந்தவிஷயம், குதேந்திரியம் ஆக ஐந்தும் பிருதிவி பஞ்சிகிருதி. அப்பு வினிடத்தில் ஆகாசஞ் சித்தம், ஸ்தானம் நாசி. அப்புவினிடத்தில் வாயு அபானவாயு, ஸ்தானம் குதம். அப்புவினிடத்தில் அக்கினி சிசுவை இந்திரியம், ஸ்தானஞ் சிசுவை. அப்புவினிடத்தில் அப்பு ரசதன்மாத்திரை. அப்புவினிடத்திற் பிருதிவி குய்யேந்திரியம், ஸ்தானம் குய்யம். (கங)

(சுலோகம்.)

விதஹவாநவாயுஸுஜிஹாஸநவெவஹ |

முஹுஃவஹவியஃபுராதஹதேதஜஹதவஹகஃ || (கச)

(இ-ள்.) இந்தச் சித்தம், அபானவாயு, சிசுவை யிந்திரியம், ரச விஷயம், குய்யேந்திரியம் ஆக வைந்தும் அப்பு பஞ்சிகிருதி. அக்கினி

27.

(59)

(ㄱ ㉟)

(५७)

(६६५४)

(६५)

(५७)

(கௌ)

(45-21)

(இ-ள்.) பஞ்சகிருத பஞ்சமகாபூதத்தினின்று முண்டாகியும், கர்மசஞ்சிதமாயும், சுகதுக்கங்களுக் கிடமாயு மிருக்கின்றது தூல சரீரமென்று ஆசாரிய சுவாமிகள் ஆக்மபோதமென்கிற ஈரத்தத்தி னிருபித்திருக்கிறாரானபடியினாலும், இவ்வாறு சுருதிகளினுஞ் சொல் லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாணமாம். (கஅ)

தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தப் பஞ்ச கிருத பஞ்ச மகாபூதங்களினுற் கற்பிதமான இத்தூலசரீரத் தானல்ல. அஃதெப்படித் தானல்ல வென்றால், இந்த அஸ்தி, மாமிசம், சருமம், நரம்பு, ரோமங்களாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல; இந்த ஐந்தும் பிருதிகளின் அம்சம். இந்த ஐந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற துக் கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த ஐந்துமே தானானால் இந்த ஐந்தும் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்த ஐந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இவ்வைந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே வாய்நீர், மூத்திரம், வியர்வை, உதிரம், சுக்கிலங்க ளாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப் பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் அவை சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல; இந்த வைந்தம் அப்புவி னம்சம். இந்த ஐந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக் கில்லை. இந்த ஐந்துமே தானானால், இந்த ஐந்தும் போனால் தான் போகவேண்டும். இந்த ஐந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்த ஐந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே பசி, தாகம், நித்திரை, ஆலஸ்யம், சங்கமமாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த ஐந் துந் தானல்ல. இந்த ஐந்தும் அக்கினியின் அம்சம். இந்த ஐந்தினு டைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தஐந்துமே தானானால் இந்த ஐந்தும் போனாற் றான் போகவேண் டும். இந்த ஐந்தும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்த ஐந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே கிடத்தல், நடத்தல், இருத்தல், ஓடல், தத்தல்க ளாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப் பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல. இந்த ஐந்தும் வாயுவின் அம்சம். இந்த ஐந்தினு டைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தஐந்துந் தானானால் இந்த ஐந்தும் போனாற் றான் போகவேண்டும்.

இப்படியே ஆசை, துவேஷம், பயம், வெட்கம், மோகங்களாகிய இவ்வைந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல. இந்தஐந்தும் ஆகாசத்தினம்சம். இந்த ஐந்தினுடையஹானி விருத்திகளினால் வருகிற ஈக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த ஐந்துந் தானனால் இந்த ஐந்தும் போனாற்றான் போகவேண்டும். இந்த ஐந்தும் போனாலுந் தான் போக வில்லை. ஆனபடியால் இந்த ஐந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

(சுவாமிநாதர்.)

(15.92)

(14. 5. 11)

(சுலோகம்.)

வடகுஷ்டாவடாஜிநஃஸவஃஷாநவடொயயா |

ஷெஹகுஷ்டாதயாஷெஹாநாஹிசுயயாரய ||

(௨௦)

(இ-ள்.) கடத்தைக்காண்கிறவன் கடத்துக்கு வேறாய்க் கடமாகாததுபோலத் தேகத்தைக் காண்கிற தானுந் தேகமல்லவென் றறிக என்று ஆசாரியசுவாமிகள் வாக்கிய விருத்தி யென்கிற கிரந்தத்தில் நிருபித்திருக்கிறார். ஆனபடியினால் இதுவே பிரமாண சித்தம். (௨௦)

இந்த வியஷ்டி தூலசரீரத்துக்குச் சாட்சியான தானே பிரமாதி டிபீஷிகாந்தமான சமஷ்டி தூலசரீரங்களிலும், பஞ்சகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூல பூதங்களிலும் அனுசூதமா யிருந்துகொண்டு சாட்சியாய் அறிகிறபடியினால், அந்தச் சமஷ்டி தூலசரீரங்களுக்குக் காரணமான பஞ்சகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூலபூதங்களுந் தானல்ல. எப்படித் தானல்ல வென்னில் தனக் கெதிரே தோற்றுகிற சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான தூலசரீரங்களிடத்திலும், இதற்குக் காரணமான பஞ்சகிருத பஞ்சமகாபூதங்களென்கிற தூலபூதங்களிடத்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விசுவன் வியாவகாரிகளும் விராட்டு வைஸ்வானரனு மென்கிற அபிமான நாமங்களும், சாக்ஸிரா வஸ்தையும், நேத்திரஸ்தானமும், யுத்தபோகமும், அகாரமாத்நிரையும், ரசோகுணமும், கிரியாசத்தியும், பிரமமூர்த்தியும், அன்னமய கோசமும், சீவத்துவமும், மனுஷியத்துவமும்; நான் கர்ப்பஸ்தனாகப் பிறந்தவன், நான் பாலன், நான் குமாரன், நான் யுவன், நான் விருத்தன், நான் சீரணித்துப்போகிறவ னென்னு மிச்சட்பாவ விகாரங்க ளும்; சடாதாமென்கிற நாமங்களும், லக்ஷியத் திரயங்க ளென்கிற நாமங்களும்; நான் புருஷன், நான் ஸ்திரீ, நான் நபும்ஸக ளென்கிற ஸிங்கத்துவமும்; நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரனென்கிற வர்ணத்துவமும்; நான் றமிழன், நான் நெலுங்கன், நான் கன்னடன், நான் மகராஷ்டன், நான் குச்சரனென்கிற பஞ்சத்திராஷ்டங்களும்; நான் காசிபகோத்திரம், நான் பாத் வாசகோத்திரம், நான் போதாயனசூத்திரம், நான் ஆசிலாயனசூத்திரம், நான் ஆபஸ்தம்பசூத்திரம், நான் காத்தியாயன சூத்திரமென்கிற கோத்திரசூத்திரங்களும்; நான் பிரமசாரி, நான் கிரகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சந்நியாசியென்கிற ஆசிரமங்களும்; நான் கிருஷ்ணன், நான் ராமன், நான் எல்லம்பட்டன், நான் சூப்பாபட்டனென்கிற குறிநாமங்களும்; நான் கறுத்தவன், நான் சிலத்தவனென்கிற ரூபங்களும்; நான் தீக்ஷிதன், நான் சோமயாகி, நான் மஹாவிரதயாகி, நான் பவுண்டரீகயாகி என்கிற சமஸ்கார நாமங்களும்; நான் மாயா வாதி, நான் தத்துவவாதி யென்கிற மதநாமங்களும்; நான் உபாத்தி யாயன், நான் கர்மடன், நான் பத்தன், நான் ஞானி, நான் கஸியா

ணப் பிள்ளையென்கிற ஆசாரநாமங்களும் ; நான் தச்சன், நான் தட்
டான், நான் கொல்லன், நான் குசவன், நான் அம்பட்டன், நான் வண்
ணன், நான் இடையென்கிற விருத்தி நாமங்களும் ; நான் கூலிகா
ரன், நான் காஸ்தாரி, நான் மாவுத்தன், நான் மணியக்காரன், நான்
கணக்கப்பிள்ளை யென்கிற கிரியா நாமங்களுமான மனுடநாமங்களும் ;
பிரமா விஷ்ணு மயேசுவர சூரிய நட்சத்திர தேவ கந்தருவ சித்த
சாத்திய கின்னர கிம்புருஷ குய்யக அம்ஸர வித்தியாதர யக்ஷ
ராக்ஷச பூதப் பிரேத பிசாச சாகினி டாகினி வேதாளாதி தாம்பிர
மிருண்மய சிலாதாருருபங்களென்கிற தேவநாமத்துவமும் ; கோஇடப
அகவ கார்த்தப சிங்க சார்த்தூல சுவான மார்ச்சாலமர்க்கடாதி மிருத
நாமங்களும் ; கருடன் மசகமாதி பட்சிநாமங்களும், பன்னகாதி வூர்வன
நாமங்களும், மச்சக் கூர்மாதி நீர்வாழ்வன நாமங்களும், கற்பகம் மந்
தாரம் பரிசாதம் நாளிகோம் தாளி அசுவத்தாதி விருக்ஷநாமங்களும் ;
மகாமேரு சித்திர கூடம் திரி கூடம் சத்தகுல பர்வதாதி பர்வத
நாமங்களும் ; சுவர்க்க மத்திய பாதாளாதி சனூர்த்தச புவனங்களும்,
நவகண்டஞ் சத்ததீபங் குருக்ஷேத்திரங் காசிக்ஷேத்திரக் ஸுவாரகா
க்ஷேத்திர முதலான புண்ணியக்ஷேத்திராதி பிருதிவி நாமங்களும் ;
சத்த சமுத்திரம் கங்கை யமுனை சரஸ்வதி துங்கபத்திரா கோதா
வரி கிருஷ்ணா காவேரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தாதி சல நாமங்க
ளும் ; வடவானலம் ஆஹவானலம் காருகபத்தியம் தக்ஷணக்கினி
அக்கினிஹோத்திரம் சடராக்கினி யாதியான அக்கினி நாமங்களும் ;
மலைய மாருதம் பிரசண்ட மாருத மென்கிற வாயுநாமங்களும், அசுரீர
அவகாச தசதிக்குப்பஞ்சாகாசம் வெளியென்கிற ஆகாசநாமங்களும் ;
இந்தத் தூலப்பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ
திரம் தர்க்க சாஸ்திரம் மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதா
ந்த சாஸ்திரங்களும், இவைமுதலான இந்த வியஷ்டி சமஷ்டி. தூலப்
பிரபஞ்சத்தின்மேற் றோற்றுகிற சகல வித்தியாசங்களும், இதற்காதா
ரமான தூலப் பிரபஞ்சமும் சசவிஷாண வந்தியா புத்திர ககனா
விந்த மித்தியா புருஷன்போலக் காலத்திராயத்தினுந் தனக்கில்லை.
அஃதெப்படியென்றில் அஸ்தி மாம்சங்களைக் குறித்துத் தூலமென்று
சொல்லுவோமென்றால் அவைகட்கு வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிற
படியினாலும், அவயவங்களைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லு
வோமென்றால் அவயவங்களுக்கும் வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிற
படியினாலும், குட்டை கெட்டையைக் குறித்துத் தூலங்களென்று
சொல்லுவோ மென்றால் குட்டை கெட்டைகளுக்கும் வெவ்வேறு
நாமங்க ளிருக்கிற படியினாலும், பஞ்சிகிருத பஞ்ச மகாபூதங்களைக்
குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுவோ மென்றால் பஞ்சிகிருத
பஞ்ச மகாபூதங்களுக்கும் வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிறபடியினாலும்
அந்தப் பஞ்ச மகாபூதங்களில் சத்த தன்மாத்திரையை விட ஆகாச
யில்லை. சத்த பரிச தன்மாத்திரையைவிட வாயுவில்லை. சத்த பரிச

ரூபதன்மாத்திரையைவினா அக்கினியில்லை. சத்தபரிசுரூபரச தன்மாத்திரையைவினா அப்புவினில்லை. சத்தபரிசுரூபரசுகந்த தன்மாத்திரையைவினா பிருதிவியில்லை. ஆனபடியினா வீந்தப் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்கள் அபஞ்சீகிருதமான பஞ்ச தன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ஆதலால் இந்த அபஞ்சீகிருதமான பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய் தனக் கெதிராகத் தோற்றுகிற பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களென்கிற தூலபூதங்களும், இதினுடைய காரியமான பிரமாதிபிபிஸிகார்தமான சமஷ்டி வியஷ்டி தூலசரீரங்களும், இதன்மேல் அத்தியஸ்தமான நாமங்களும், இதைக்குறித்துவருகிற ஆபாசங்களும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககரூர்வந்த மித்தியா புருஷன்போலக் காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லவே இல்லை.

இத்தூல சரீரத்தின்பேரில் அத்தி யஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிராமணத்துவஞ் சரீரத்தைக்குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால் சரீரம் ஊத்திரியாளுக்கு மிருக்கிறபடியினாலும், குடுமியூண நூலைக் குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால் அக்குடுமி பூணதூல் மண்ணுடையாணுக்கு மிருக்கிறபடியினாலும், அவயவங்களைக் குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால் அவ்வயவங்களுக்கு வெவ்வேறு நாமங்க ளிருக்கிறபடியினாலும், தாய் தகப்பன் பிராமணனுபடியினால் அவர்களைக்குறித்துச் சொல்லுவோமென்றால் தாய் தகப்பனுண்டான நக தந்த கேச மல மூத்திரங்களுக்கும் பிராமணத்துவம் வரவேண்டும். அப்படிவரவில்லையாதலால் இந்தப்பிராமணத்துவாதி நாமங்கள் பிள்ளைகள் விளையாட்டினுற் பெயர்வைத்துக் கொண்டாற்போலச் சொல்லப்பட்டதே யல்லாமற் பரமார்த்தமாகக் காலத்திரயத்திலுந் தனக் கில்லையென்று விவேகசாரமென்கிற கிரந்தத்தில் வாசுதேவசுவாமியார் நிரூபித்திருக்கிறதும், “பூபாலகா! விருஊத்திற் றுரு உண்டாயிற்று; தாருவிற் பல்லக் குண்டாயிற்று; இதற்கு விருஊமென்றுந் தாரு வென்றும் பெயரில்லை. உன்னைப் பல்லக்கி லேறிவருகிறு னென்று சொல்லுவார்களே யல்லாமல் இராசா விருஊத்தின்பேரி லேறிவருகிறுனென்றும், தாரு வின்மே லேறிவருகிறுனென்றும் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள். பல்லக்குத் தாருவினாற் பண்ணப்பட்டதே யல்லாமல் வேறல்ல. அந்தத் தாருக் களைப் பிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப்பார்த்து அதற்குப் பல்லக்கென்கிற பேர் உண்டோ வென்று விசாரியும். அதுவுமல்லாமல் இது அனேக மூங்கில் பிளாச்சுகளினுற் குறுக்கு நெடுக்குமாகப் போட்டுக் கட்டிக் குடையென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தப் பிளாச்சுகளைப் பிரத்தியேகமாயெடுத்து விவகரித்துப் பார்த்தால் அது குடையென்றெப்படிச்சொல்லலாம்? இப்படியே பஞ்சபூத பரிணாம விசேஷத்தினால் உன் சரீரமென்றும், என் சரீரமென்றும் விவகரிக்கப்படுகின்றன. பூர்வகர்ம ஜந்நியமான தேகங்களிற் பிரவேசித்த சீவனை ஸ்திரீயென்றும் புருஷனென்றும் யானையென்றும் குதிரையென்றும் பசுவென்றும் பட்சியென்றும் விவகரிக்கிறார்கள். இது லௌகிக பார்வை

யினு லல்லாமற் பாரமார்த்திகமான பார்வையில் இல்லை. அறிவே ஸ்வ ரூபமான ஆத்மா யக்ஷராக்ஷசர்கள்முதலான தேவ மனுஷிய பிராமண ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரசாதிகளும், பசு பட்சியாதிகளென்ற நாமங்களும் ஆத்மாவுக்குக் கர்மஜந்நியமே யல்லாமற் சுபாலமா யில் லை. ஆனபடியினால் நான் இப்படிப் பட்டவனென் றெப்படிச் சொல்ல லாம்? இராசா வென்றும் சேவகனென்றும் வன்னியனென்றும் விவ கரிக்கப்படுகிற வஸ்துவெல்லாம் அசுத்தென்றறியவேண்டும். எந்த வஸ்து காலாந்தரத்திற் பிறவியாய்ப் பேரிடப் படுகின்றதோ, அந்த வஸ்துவைச் சுத்தென்று சொல்லப்படாது. நீ யொருவனே தேசத் துக் கரசனென்றும், தகப்பனுக்குப் பிள்ளையென்றும், சுத்துருவுக் குப் பகையாளியென்றும், பெண்சாதிக்குப் புருஷனென்றும், சூமார னுக்குத் தகப்பனென்றும் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறபோது உன்னை யாரென்று நிச்சயிக்கலாம்? ஓ ராஜாவே! நீ தலையோ வயிறோ கையோ காலோ இந்த அவயங்களுக்குப் புறம்பான சூட்சும புத்தியினால் உன்னை யாரென்றுவிசாரித்துப்பார். தத்துவ நிச்சயம் இப்படியிருக்க இதரவித்தையினால் ஆத்மாவை யிப்படிப்பட்டதென் றெப்படிச்சொ ல்லலா”மென்று விஷ்ணுபுராணத்தில் விப்பிரோத்தமரான சுடபாதர் சவ்வீர இராசனுக்கு உபதேசம் பண்ணியிருக்கிறதும், சுத்ததன் மாத்நிரையைத் தவிர ஆகாசமில்லை, சுத்த பரிசு தன்மாத்நிரையைத் தவிர வாயுவில்லை, சுத்த பரிசு ரூப தன்மாத்நிரையைத் தவிர அக் கினி யில்லை, சுத்த பரிசு ரூப ரச தன்மாத்நிரையைத் தவிர அபு லில்லை, சுத்த பரிசு ரூப ரச கந்த தன்மாத்நிரையைத் தவிரப் பிளுதிவி யில்லை என் னாத்மா நாதம் விவேகமென்கிற கிரந்தத்திற் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் நிரூபித்திருக்கிறதும் பிராமாணமாம். ஆகையால் இதுவே சித்தம்.

தூலப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

நான்காவது சூட்சுமப்பிரகரணம்.

~~~~~

முற்பிரகரணத்திற் பஞ்சகிருத பஞ்ச மஹாபூதங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான சரீரங்களையும், இதன்மேற் கற்பிதமான ஆபாசங்களையு முடைய தூலசரீரத் தான் அன்றென வியதிபண்ணி யிதற்குக் காரணமானசூட்சும சரீரமுந் தான் அல்லவென்று நீக்குதற் பொருட்டுத் தன்ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

ஸஹிஷாநநுஸூராவெஸூரத்யூராரோவிதவஸுஃ |
ஸுகூல்தஸ்யூஸூராவந்தூவத்யூநிரூப்யுதௌ || (உக)

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் ஆரோபிக் கப்பட்டது சூட்சுமசரீரம்; அதின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

ஆஃதெப்படியென்னில், சத்த தன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது ஞானம். சத்ததன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது சமானவாயு. சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சஞ் சுரோத்திரேந்திரியம். சத்ததன்மாத்திரை விஷயம். சத்த தன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சம் வாக்கிந்திரியம். இந்த ஞானம், சமானவாயு, சுரோத்திரேந்திரியம், சத்தவிஷயம், வாக்கிந்திரியமாகிய இவ்வைந்துஞ் சத்ததன்மாத்திரையைத்தவிரவில்லை. பரிசுதன்மாத்திரை சாத்விகாம்சம் சமஷ்டியிர்கூடினது மனது. பரிசுதன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது வியானவாயு. பரிசுதன்மாத்திரை வியஷ்டிசாத்விகாம்சந் தொக்கேந்திரியம். பரிசுதன்மாத்திரைவிஷயம். பரிசுதன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சம் பாணீந்திரியம். இந்தமனது, வியானவாயு, தொக்கேந்திரியம், பரிசுவிஷயம், பாணீந்திரியமாகிய இவ்வைந்தும் பரிசுதன்மாத்திரையைத்தவிரவில்லை. ரூபதன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிர்கூடினது புத்தி. ரூபதன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிர்கூடினது உதானவாயு. ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சம் நேத்திரேந்திரியம். ரூபதன்மாத்திரை விஷயம். ரூபதன்மாநை வியஷ்டி ரசோம்சம் பாநேந்திரியம். இந்தப்புத்தி, உதானவாயு, நேத்திரேந்திரியம், ரூபவிஷயம், பாநேந்திரியமாகிய இவ்வைந்தும் ரூபதன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ரசதன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது சித்தம். ரசதன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது அபானவாயு. ரசதன்

(சுஜோகம்.)

சுவாமிசுத்தனந்திதாதுஸநிஷேமனொமஸாயநம் || (22)

ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்திற் சூட்சும சரீரம் பதினேழு தத்துவமென்று மிருபத்திருக்கா, இருபத்துநான்கு தத்துவமென் றெப்பாட்சு சொல்லப்படுமென்றால், மனதிற சித்தத்தை யும், புத்தியில் அகங்காரத்தை யு மடக்கிப் பஞ்சவிஷயங்களையும் நீக்கிப் பதினேழாகக்கூறினார். யாம் இந்தச் சித்தம் அகங்காரம் இவைகளின் குணம் வெவ்வேறே மிருக்கின்றபடியினாலும், இவ்விரண்டுஞ் சூட்சும சரீரத்துக்குக்காரணமான பஞ்சதன்மபாத்திரைகள் விஷயநுபமமாகத் தோன்றுகிறபடியினாலும், விஷயநுபமமாகத் தோன்றுகிற பஞ்சதன்மபாத்திரைகளைத் தவிரச் சூட்சுமசரீர பிரதானபடியினாலும் இந்தவிஷயங்கள் ஐந்து, சித்தம் அகங்காரம் இரண்டு ஆக எழையும் கூட்டிச் சூட்சுமசரீர மிருபத்து நான்கென்று சொன்னது சித்தம்.

இப்படியே தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பஞ்சதன்மாத்திரையினாலான விரகச் சூட்சுமசரீரத் தானல்ல. இந்தச் சூட்சுமசரீரத்தை யறிந்த ஞானமே தான். அஃதே இப்படியென்னில், வாக்கு, பாணி, பாதம், சூர்யம், குதங்க ளென்கிற கனமேந்திரியங்களுக்கு வசன, தாஸ, கமன, ஆனந்த, விசர்க்கமான விஷயங்க

ஞண்டாயிருந்தாலும், இந்தச் சுரோத்திரேந்திரியஞ் சத்தவிஷயத்தினால் வாக்கீந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னால் லயியப்பட்ட இந்த வாக்கீந்திரியம் தன்னையறியமாட்டா தாகையாற் சடம். இந்த வாக்கீந்திரியம் தானல்ல. இவ்வாக்கீந்திரியஞ் சத்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி. சாத் விகாம்சத்தினு லானது. இதன் ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தவாக்கீந்திரியம் தானானால், இந்த வாக்கீந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்த வாக்கீந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தவாக்கீந்திரியத்தைச் சாட்சியா யறிந்த சுரோத்திரேந்திரியமே தான்.

இப்படியே தொக்கேந்திரியம் பரிசுவிஷயத்தினாற் பாணீந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னால் லயியப்பட்ட இந்தப்பாணீந்திரியம் தன்னையறியமாட்டா தாகையாற் சடம். இந்தப்பாணீந்திரியம் தானல்ல. இந்தப்பாணீந்திரியம் பரிசுதன்மாத்திரை வியஷ்டி. ரசோம்சத்தினு லானது. இந்தப்பாணீந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்பாணீந்திரியமே தானானால் இந்தப்பாணீந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தப்பாணீந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையினால் இந்தப்பாணீந்திரியத்தைச் சாட்சியாயறிந்த தொக்கேந்திரியமே தான்.

இப்படியே நேத்திரேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரையினால் பா தேந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னால் லயியப்பட்ட பா தேந்திரியம் தன்னையறியமாட்டா தாகையாற் சடம். இந்தப் பா தேந்திரியம் தானல்ல. இந்தப்பா தேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி. ரசோம்சத்தினு லானது. இந்தப் பா தேந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்பா தேந்திரியமே தானானால் இந்தப் பா தேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தப் பா தேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்தப் பா தேந்திரியத்தைச் சாட்சியாயறிந்த நேத்திரேந்திரியமே தான்.

இப்படியே சிசுவேந்திரியம் ரச விஷயத்தினாற் குய்யேந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னால் அறியப்பட்ட குய்யேந்திரியம் தன்னையறியமாட்டாது. ஆகையாற் சடம். இந்தக் குய்யேந்திரியம் தானல்ல. இந்தக் குய்யேந்திரியம் ரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி. ரசோம்சத்தினு லானது. இந்தக் குய்யேந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் குய்யேந்திரியமே தானானால் இக்குய்யேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் குய்யேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இக்குய்யேந்திரியத்தைச் சாட்சியாயறிந்த சிசுவேந்திரியமே தான்.

இப்படியே கிராணேந்திரியங் கந்த தன்மாத்திரையினாற் குதேந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னால் அறியப்பட்ட குதேந்திரியம் தன்னையறியமாட்டாது. ஆகையாற் சடம். இந்தக் குதேந்திரியம் தானல்ல. இந்தக் குதேந்திரியம் கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி. ரசோம்சத்தினு லானது. இந்தக் குதேந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் குதேந்திரியமே தானானால் இக்குதேந்திரியம் போனாற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் குதேந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இக்குதேந்திரியத்தைச் சாட்சியாயறிந்த கிராணேந்திரியமே தான்.

யறியமாட்டாது. ஆகையாற் சடம். இந்தக் குதேந்திரியந் தானல்ல. இந்தக் குதேந்திரியங் கந்த தன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சத்தினு லானது. இந்தக் குதேந்திரியத்தினது ஹானி விருத்திகளினால் வரு கிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் குதேந்திரியமே தானானால் இந்தக் குதேந்திரியம் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தக் குதே ந்திரியம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்தக் குதே ந்திரியத்தைச் சாட்சியா யறிந்த கிரானேந்திரியமே தான்.

இந்தச் சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிசுவை, கிராண மென் கிற ஞானேந்திரியங்கள்: சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்த தன்மாத்திரை களினால் வாக்கு, பாணி, பாதம், சூய்யம், குகங்க ளென்கிற கன்மே ந்திரியங்களை யறிகின்றன. தன்னு லறியப்பட்ட கன்மேந்திரியங்கள் தானல்ல. இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் பஞ்சதன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சத்தினு லானவை. ஆகையால் இந்தக் கன்மேந்திரியங்களு டைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் கன்மேந்திரியங்களை தானானால் இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தக்கன்மேந்திரியங்கள் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்தக்கன்மேந்திரியங்களைச் சாட்சி யா யறிந்த ஞானேந்திரியமே தான்.

இப்படியே சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிசுவை, கிராணம் என்கிற ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த தன்மாத் திரைகளென்கிற விஷயங்க ளுண்டாயிருந்தாலும், அகங்காரம் பிரா ணவாயுவோடேகூடிக் கிரானேந்திரியத்தைப் பற்றிக் கந்தத்தை யறி கிறது. இப்பிராணவாயு, கிரானேந்திரியம், கந்ததன்மாத்திரையாகிய இந்தமூன்றையும் அறிந்த அகங்காரமே தான். தன்னு லறியப்பட்ட இந்தமூன்றுந் தன்னை அறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த மூன் றுந்தானல்ல. இந்தமூன்றுந் சமஷ்டி ரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினாலு மானவை. இம்மூன்றினுடைய ஹானி விருத்தி களினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தமூன்றுந் தானானால் இந்தமூன்றும் போனாற் றுன்போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனா லுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தமூன்றையும் சாட்சியா யறிந்த அகங்காரமே தான்.

இப்படியே சித்தம் அபானவாயுவோடே கூடிக் சிசுவேந்திரிய த்தைப்பற்றி ரசத்தையறிகிறது. ஆகையால் இந்த அபானவாயு, சிசு வேந்திரியம், ரசதன்மாத்திரையாகிய இம்மூன்றையும் அறிந்த சித் தமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்தமூன்றுந் தன்னை யறிய மாட்டா; ஆகையாற் சடம். இந்தமூன்றுந் தானல்ல. இந்தமூன்றும் ரசோம்ச சமஷ்டியினாலும், சாத்விகாம்ச வியஷ்டியினாலு மானவை. ஆகையா லிந்தமூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தமூன்றுமே தானானால் இந்தமூன்றும்

போனாற் றுன்போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போக வில்லை. ஆகையால் இந்தமூன்றையுஞ் சாட்சியாய் அறிந்த சித்தமே தான்.

இப்படியே புத்தி உதானவாயுவோடே கூடி, நேத்திரேந்திரியத் தைப்பற்றி ரூபத்தை யறிகிறது. இந்த வுதானவாயு, நேத்திரேந்திரியம், ரூப தன்மாத்திரையாகிய இந்த மூன்றையும் அறிந்த புத்தியே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட வந்தமூன்றுந் தன்னை யறியமாட்டா ; ஆகையாற் சடம். இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்த மூன்றும் சமஷ்டி. ரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலும் மானவை. ஆகையா இந்த மூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த மூன்றுமே தானானால் இந்த மூன்றும் போனாற் றுன்போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போக வில்லை. ஆனபடியினால் இந்த மூன்றையுஞ் சாட்சியாய் அறிந்த புத்தியே தான்.

இப்படியே மனது வியானவாயுவுடனே கூடித் தொக்கேந்திரியத் தைப்பற்றிப் பரிசுத்தை யறிகிறது. ஆகையால் இந்த வியானவாயு, தொக்கேந்திரியம், பரிசுஷ்யமாகிய இந்த மூன்றையும் அறிந்த மனமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்த மூன்றுந் தன்னை யறியமாட்டா ; ஆகையாற் சடம். இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்த மூன்றும் பரிசுதன்மாத்திரை சமஷ்டி. ரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலும் மானவை. ஆகையால் இந்த மூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தமூன்றுமே தானானால் இந்தமூன்றும் போனாற் றுன்போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்த மூன்றையுஞ் சாட்சியாய் அறிந்த மனமே தான்.

இப்படியே ஞானம் சமானவாயுவுடனே கூடிச் சுரோத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றிச் சத்தத்தை யறிகிறது. ஆகையால் இந்தச் சமானவாயு, சுரோத்திரேந்திரியம், சத்த விஷயமாகிய இந்த மூன்றையும் அறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்தமூன்றுந் தன்னை யறிய மாட்டா ; ஆகையாற் சடம். இந்த மூன்றுந் தானல்ல. இந்த மூன்றுஞ் சத்ததன்மாத்திரை சமஷ்டி. ரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலும் மானவை. ஆகையால் இந்த மூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தமூன்றுமே தானானால் இந்த மூன்றும் போனாற் றுன்போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்தமூன்றையுஞ் சாட்சியாய் அறிந்த ஞானமே தான்.

இந்தப் பிராணதி வாயுக்களைந்து, சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து, சத்தாதி விஷயங்களைந்து, ஆகப் பதினைந்தையும் அறிந்த ஞானம், மனது, புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்க ளென்கிற அந்தக்காரணங்களே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட வந்தப் பதினைந்துந் தன்னை

யறியமாட்டா; ஆகையாற் சடம். இந்தப்பதினைந்துந் தானல்ல. இந்தப் பதினைந்தும் பஞ்சதன்மாத்திரை சமஷ்டி. ரசோம்சத்தினாலும், வியஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலுமானவை; ஆகையால் இந்தப் பதினைந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்பதினைந்துந் தானானால் இந்தப்பதினைந்தும் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தப்பதினைந்தும்போனாலுந்தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தப் பதினைந்தையுஞ் சாட்சியாயறிந்த அந்தக்கரணங்களேதான்.

இப்படியே மனதென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்டமனது தன்னையறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்த மனது தானல்ல. இந்த மனது பரிசு தன்மாத்திரை சமஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலானது. இந்த மனதினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த மனதே தானானால் இந்தமனது போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்த மனது போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தமனதைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே புத்தி யென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட புத்தி தன்னை யறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்தபுத்தி தானல்ல. இந்தப்புத்தி ரூபதன்மாத்திரை சமஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலானது. ஆகையால் இந்தப்புத்தியினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்புத்தியே தானானால் இந்தப்புத்தி போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தப்புத்தி போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தப் புத்தியைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே சித்தமென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட சித்தந் தன்னை யறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்தச் சித்தந் தானல்ல. இந்தச்சித்தம் ரசதன்மாத்திரை சமஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலானது. ஆகையால் இந்தச் சித்தத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தச் சித்தமே தானானால் இந்தச் சித்தம்போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்தச் சித்தம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தச் சித்தத்தைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே அகங்காரமென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட அகங்காரந் தன்னை யறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்த அகங்காரந் தானல்ல. இந்த அகங்காரங் கந்ததன்மாத்திரை சமஷ்டி. சாத்விகாம்சத்தினாலானது. ஆகையால் இந்த அகங்காரத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த அகங்காரமே தானானால் இந்த அகங்காரம் போனாற் றுன் போகவேண்டும். இந்த அகங்காரம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்த அகங்காரத்தைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமேதான்.

இந்த மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களின் சமுசய, நிச்சய, சாஞ்சல்ய, அபிமானங்களை யறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்தநான்குத் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த நான்குத் தானல்ல. இந்தநான்கும் பரிசு, ரூப, ரச, கந்த தன் மாத்திரைகளினுடைய சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினு லானவை. இந்த நான்கினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தநான்குமே தானனால் இந்தநான்கும் போனால் முன் போகவேண்டும். இந்தநான்கும் போனால் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்த நான்கையுஞ் சாட்சியா யறிந்த ஞானமே தான். வசன, தான, சமன, ஆரந்த, விசர்க்கம் இவைகளைப் பண்ணுகிற கிரியாசத்தியான கன்மேந்தரியங்களைந்தும், சத்தாதி விஷயங்களைந்தும், இந்த விஷயங்களைக் கிராசத்தியான ஞானேந்தரியங்களைந்தும், உசுவாச ரூபமான பிராணவாயுவும், நிகவாசரூபமான அபாணவாயுவும், முழங்கப்படுகிறதும் தும்முகிறதும் இருமுகிறதும் கண் திறக்கிறதும் மூடுகிறதமான வுதானவாயுவும், புசித்த அன்னத்தை வியாபிக்கப்பண்ணுகிற வியானவாயுவும், புசித்த பதார்த்தத்தைச் சமானமாகப்பண்ணுகிற சமானவாயுவும், இப்படிப்பட்ட கிரியாசத்தியான பிராணாதிவாயுக்களைந்தும், இவைகளை அறிகிற அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் ஆக விருபத்துநான்குத் தன்னை யறியமாட்டா ஆகையாலும், பிறவற்றை அறியாவிட்டாலும் தமமையேனுந் தாம் அறியுமோவெனில் அப்படியும் அறியாதபடியினாலும் கிராகசத்தி கிரியாசத்திகளா யிருக்கிறபடியினாலும், சடங்களானபடியினாலும் இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களுந் தானல்ல. இந்த இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பஞ்சதன் மாத்திரையினுடைய சமஷ்டி வியஷ்டி ராஜச சாத்விகாம்சத்தினு லானவை. இந்த இருபத்துநான்கு தத்துவங்களினுடையஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமுந் தானனால் இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமும் போனால் முன்போகவேண்டும். இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவம்போனால் தான் போகவில்லை. எப்படிப் போகவிலையென்றால் நித்திரையில இந்த விருபத்துநான்கும் இல்லாமற்போனால் தான் காரணத் மகமா யிருந்துகொண்டு திரும்பவும் விருத்திவந்து விழித்தவுடன் இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமும் இல்லாமற் சுகமாயிருந்தேனென்று தானிருந்த அனுபவஞ் சொல்லுகிற அனுபடியினாலும், இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவமுந் தானல்ல; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் கேஷத்திரம்; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களை யு மறிந்த ஞானமே கேஷத்திரக்குன். இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் அராத்மா; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களை யறிந்த அறிவே ஆத்மா. இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதி; இந்த விருபத்துநான்கு தத்துவங்களை யு மறிந்த அறிவே புருஷன்.

156

[illegible]

(25)

(24)

இந்தக்கேதந்திரஞ்ஞான தானே சமஷ்டி சூட்சும சரீரங்களிலும், இவைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சீகிருதமான பஞ்சதன்மாத் திரைகளிலும் அநுகூதமாயிருந்துகொண்டு சாட்சியாய் அறிகுறான படியினாலும், இந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டியான சூட்சுமசரீரங்களும், இவைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சீகிருத பஞ்சதன்மாத் திரைகளுக்கானல்ல; தனக் கெதிராய்த் தோற்றுகிற விர்தச் சமஷ்டி வியஷ்டியான சூட்சுமசரீரங்களிடத்திலும், இவைகட்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாத் திரைகளிடத்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுவதைத் தைசதனென்றும், சொப்பன கற்பிதனென்றும், பிராதிபாதிசனென்றும், இரணிய கர்ப்பனென்றும், மஹாப்பிராணனென்றும், சூத்திராத் மாவென்றும், அபிமானத்துவமும், சொப்பனாவத்தையும், கண்டஸ்தானமும், சுயேச்சாபோகமும், உகாரமாத் திரையும், சாத்விக சூணமும், இச்சாசத்தியும், விஷ்ணு மூர்த்தியும், பிராணமயகோசமும், மனோமயகோசமும், விஞ்ஞானமய கோசமும், நான் வார்த்தை சொல்லுகிறவன், நான் தாதா, நான் நடக்கிறவன், நான் சலவிசர்ச்சனம் பண்ணுகிறவன், நான் ஊமை, நான் கொண்டி, நான் முடவன், நான் பத்தன், நான் பண்டகனென்கிற கன்மேந்திரியங்களுடைய கிரியா அத்தியாசங்களும்; நான் கேட்கிறவன், நான் பரிசுக்கிறவன், நான் பார்க்கிறவன், நான் ருசியுறிகிறவன், நான் வாசனை யுறிகிறவன், நான் செவிடன், நான் மரத்துப்போயிருக்கிறவன், நான் குருடன், நான் ருசியுறியாதவன், நான் மூக்கறையனென்கிற ஞானேந்திரிபங்களுடைய கிராகாத் தியாசங்களும்; நான் சீவிக்கிறவன், நான் சஞ்சரிக்கிறவன், நான் சத்தியுடையவன், நான் விரிபமுடையவன், நான் பசித்தவனென்றும், நான் தாகித்தவனென்றும், நான் வாயுவேகனென்றும், நான் பலமுடையவனென்றும், நான் ஆம்பரையான தித்தன், நான் ஆடயோகி, நான் லயயோகி யென்றும், நான் கண்டிநந்து மூடுகிறவன், நான் நிர்மிக்கிறவன், நான் தும்புகிறவன், நான் கொட்டாவி விடுகிறவன், நான் விழுங்குகிறவனென்றும், நான் வாந்தி பண்ணுகிறவன், நான் சிரணம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறவன், நான் ஏப்ப

மிடுகிறவனென்றும் இவை முதலாகிய பஞ்சப்பிராணங்களுடைய கிரியாத்தியாசங்களும்; நான் சங்கற்பவர்த்தன், நான் மகேவேகி, நான் போதி, நான் மந்திரயோகி, நான் சோகி, நான் ராகி, நான் மேமதி, நான் துவேஷி, நான் காமி, நான் சமுசயமுள்ளவனென்றும், நான் புக்திவந்தன், நான் விவேகி, நான் மகாபுத்தியுள்ளவன், நான் வகசந்த க்சிராகி, நான் கர்த்தா, நான் நிச்சயவந்தன், நான் விருத்தன், நான் பண்டிதன், நான் லோகார்த்தகாமியென்றும், நான் சஞ்சலன், நான் சபலன், நான் சிந்தகனென்றும், நான் அகங்காரி, நான் உய்க்கிரன், நான் வீரன், நான் குரன், நான் அபிமானியென்கிற இவைமுதலான அந்தக்கரணங்களுடைய கிராகாத்தியாசங்களும்; உதாத்தம், அது தாத்தம், ஸ்வரிகங்களென்கிற வேதகரங்களும், சத்தகரங்களும், ராககீதங்களும், பேரி, மிருகங்க, சங்க, பணவ, கோமுகாதி வரத்தயங்களும, சதுர்வித பேத சத்தங்களும், விலாப, பிரலாப, துர்லாப, பருஷாலாப, காழ்நிலையாலாப சோகாதி ஷக்கசத்தங்களும், அஷ்டாதச பாஷைகளும், இன்னும் இவைமுதலான சத்தங்களுடைய அத்தியாசங்களும், சீத ஊஷண மிருது கடின தாரதம்மியாதி பரிசத்தினுடைய அத்தியாசங்களும், நீல பித சுவேத ரக்த ஆரிசன முதலான தாரதம்மியாதி ரூபத்தினுடைய அத்தியாசங்களும், உப்பு புளிப்பு கைப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு முதலான ரச தாரதம்மியமான ருசியினுடைய அத்தியாசங்களும், சுகந்த தூர்க்கந்த மிஸ்கந்த தாரதம்மியாதி வாசனைகளினுடைய அத்தியாசங்களும், இந்தச்சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சப்தசாஸ்திர தர்க்கசாஸ்திர மீமாம்ச சாஸ்திரங்களும், இன்னுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டியி ஷண்டான அநேக அத்தியாசங்களும், இன்னும் இவைமுதலான இந்தச்சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்தின்பேரிற்றோற்றுகிற சகல அத்தியாசங்களும், இதற்காதாரமான சூட்சுமப்பிரபஞ்சமும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர கருணாவிந்த மித்தியா புருஷன்போலக் காலத்திரயத்தினுந் தன்னிடத்தி லில்லை. இந்த இருபத்துநான்கு தத்துவங்களைக் குறித்துச் சூட்சும சரீரமென்று சொல்லுவோமென்றால், இந்த இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் விருத்திருபமாய் வெவ்வேறு நாமங்களா யிருக்கிறபடியினாலும், ஞானம் சமானவாயு சுரோத்திரேந்திரியம் வாக்கிந்திரியம் ஆகிய இந்த நான்கு விருத்தியும் சத்த தன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியினாலும், மனது வியானவாயு தொக்கேந்திரியம் பாணீந்திரியம் ஆகிய இக்கான்கு விருத்தியும் பரிசுதன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியினாலும், சித்தம் அபானவாயு சிசுவேந்திரியம் குயயேந்திரியம் ஆகிய இக்கான்குவிருத்தியும் ரச தன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியினாலும், அகங்காரம் பிராணவாயுகிராணேந்திரியம் குதேதந்திரியம் ஆகிய இக்கான்குவிருத்தியும் கருதன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியினாலும், இந்தப்பஞ்சதன்மாத்திரைகளைப் பிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப்பார்க்குமிடத்தில், அகங்கார தத்துவமென்கிற அவஸ்தையில்

சூட்சுமப்பிரகரணம்.

நட்ச

அத்தியஸ்தமாய்த் தன்னிடத்தில் எதிராய்த் தோற்றுகிற அபஞ்சி கிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளும், இவைகளுக்குக் காரியமான சூட்சுமப்பிரபஞ்சமும், இதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற நாமங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஆபாசங்களும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககராவந்த மித்தியாபுருஷன்போலக் காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை.

(சுலோகம்.)

வஹுதயம்விஸுந்திரீ விஜயஸந்நிஹம் |

கவெஷுஹாஹுந்நிஸாரொபொஹஜெகோகிரஹம் || (உச)

(இ-ள்.) பஞ்சபூத ஸ்வரூபமான பிரபஞ்சங் கானற்சலத்துக் கொப்பானது. நானே யெங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கிறேன் யாருக்கு நமஸ்காரம்? (உச)

என்றும்,

(சுலோகம்.)

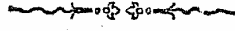
ஜெநாநவஹிந்நுஸாரீரஜிஹி யஹுதநாந்நுஹுதாநிநஹுதி வஹகம் | ஸஹஸுதிஸாவிநஹிஸாரஹுதஜீஸாரீரநஜெஹெ திஸாஸுதம் || (உரு)

(இ-ள்.) சித் ஸ்வரூபமாயும், சர்வேசுவரனாயும், சாக்ஷதமாயு மிருக்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபத்தை மனதும், புத்தியும், அகங்காரமும், பஞ்ச தன்மாத்திரையும், பஞ்சமகாபூதங்களும், சரீரமும் அடைய மாட்டாது (உரு)

என்றும் அவதூதகேதை முதலியசாஸ்திரங்களில் தத்தாத்திரய யோகேசுவர முதலிய பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடியாலும் இதுவே பிரமாண சித்தம்.

சூட்சுமப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

ஐந்தாவது காரணப்பிரகாரணம்.

முற்பிரகாரணத்திற் சங்கற்ப ரூபமான சூட்சும சரீரத்தையும், அதற் காதாரமன பஞ்ச தன்மாத்திரைகளையும் நியதிகளைந்து அவை கட் காதாரமான அவித்தையை நியதிகளைத் தற்பொருட்டு அதன்மய மான காரணசரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

ஸஹிஷாந்ஹிஷாநாவெஸூதந்நாரொவிதவவஃ |
காரணஃதஹிஷாநவஃதவதந்நிரூபயெத || (உசு)

(இ-ள்.) சத்திதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்திலாரோபிக்கப் பட்ட காரணசரீர ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (உசு)

காரணசரீரமாவது பஞ்சதன்மாத்திரைகள் பிரத்தியேகம் பிரத் தியேகமாய் விவகரித்துப் பார்க்குமிடத்திற் சசவிஷாண வந்தியாபுத் திர ககராவீந்த மித்தியா புருஷன்போலவே ஒன்றுமில்லாமற் போ னபடியினால் இதுவும் ஒன்றுமில்லையென்றறிக. இந்தக்காரணசரீரத்துக் கு அகங்காரத்துவமென்றும், அவித்தையென்றும், தமசென்றும், தூல சூட்சும சரீரங்களுக்குக் காரணமென்றும், ஒன்றுந் தெரியாமை யென்றும், ஒன்றுந் தோன்றாமையென்றும், பிராந்தியென்றும் இவை முதலான பரியாய நாமங்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன.

(சுலோகம்.)

சுநாடிநிவடாஹுதயாகாரணாவாயிரஹுதெ |
உவாயித்ரிதயாடிநுஜிதாநிவயாரயெசு || (உஎ)

(இ-ள்.) அஹதியாயும், அகிர்வாச்சியமாயு மிருக்கின்றபடியாற் காரணோபாதியென்று சொல்லப்பட்டது. இம்மூன்று உபாதிகளுக் கும் அன்னியமாய் ஆத்மாவை யறியவேண்டியது (உஎ)

என்று ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். ஆனபடியினால் இதுவே பிரமாணசித்தம்.

தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தக் காரண சரீரத் தானல்ல. அதெப்படித் தானல்லவென்றால், தன்னால் அறிய ப்பட்ட இந்தக் காரணசரீரத் தன்னை யறியமாட்டாது; ஆகையாற்

சடம். இந்தக்காரணசரீரந் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீரத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் காரணசரீரமே தானானால் இந்தக்காரணசரீரம்போனார் றான் போக வேண்டும். இந்தக் காரணசரீரம் போனாலுந் தான் போகவில்லை. அதெப்படிப் போகவில்லைபென்றால் சமாதியவஸ்தையிற் காரணசரீரம் போனாலுந் திரும்பவும் விருத்தி வந்தபின்பு சுகமாயிருந்தேனென்று சொல்லுகிறா னுனபடியினால் இந்தக் காரணசரீரந் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீரத்தைச் சாட்சியாயற்கிற ஞானமே தான். இந்தக் காரணசரீரத்தக்குச் சாட்சியாய்ச் சமஷ்டி காரணசரீரங்களிலேயும் அதுசுகமாயிருந்து அங்கிற ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்தச் சமஷ்டி காரணசரீரந் தன்னை யறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்தச் சமஷ்டி காரணசரீரந்தானல்ல. இப்படித்தனக் கெழி ராய்த்தோற்றுகிற சமஷ்டி வியஷ்டியான காரணசரீரத்தின்பேரில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிரஞ்ஞன், பாரமார்த்திகன், அவச் சின்னன், அவ்வியாகிருதனென்கிற அபிமானித்துவமும், சுழுத்தி யவஸ்தையும், ஆனந்தமயகோசமும், தாமசமுணமும், ஆத்மானந்த போசமும், ஞானசக்தியும், ருத்திரமூர்த்தியும், இருதயஸ்தானமும், மகாரமாத்நிரையும்; நான் போத்தரு, நான் சந்தஷ்டன், நான் சாத் விகன், நான் ராசசன், நான் தாமசன், நான் சடன், நான் அணுர்தன், நான் அஞ்ஞானி, நான் மூடன், நான் சந்தன், நான் சுண்டன், நான் மோகி, நான் விவேகி, நான் பிராந்தன், நான் பாபிஷ்டன், நான் சோ ம்பன், நானொன்றுக்கும் ஆகாதவன், நானெறிந்தபோடப்பட்டவன், நான்கெட்டுப்போனவன், நான் வெறியன், நான்கையாலாகாதவ னென்கிற பிராந்திறுந்ரியாத்தியாசத்துவமும்; இந்தக் காரணசரீரத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம், போகசாஸ்திரம் வேதா ந்தசாஸ்திர முதனிய சாஸ்திரங்களும், சமஷ்டி வியஷ்டி யென்கிற அத்தியாசங்களும், இன்னும் இவை முதலான இந்தக் காரணப் பிர பஞ்சத்தின்பேரிற றோற்றுகிற சுகல அத்தியாசங்களுஞ் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககனாவிக் தித்தியாபுருஷன்போலவே காலத்திர யத்தினால் தனக்கில்லை. அதெப்படித் தனக்கில்லையென்றால் அதனைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகச் சொல்லுகிறோம். எட்டத்தைக் குறித்து வந்த கடாபாவங் கடத்தைத்தவிர எப்படி வில்லையோ, அப்படியே பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துவந்த பிரபஞ்சாவாவமும் பிரபஞ்சத்தைத் தவிர வில்லை. ஆகையால் இதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்று

சுஉ

சுத்தப்பிரகரணம்.

சிற பிராந்தி ஜந்நிய நாமங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஆபாசங்
களும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககனாவந்த பித்தியா புருஷன்
போலவே காலத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்தில் இல்லை கித்தம்.

(சுலோகம்.)

பெஹெஹி யஸிநாஸுஹிபுக்ஷிவிஷாணம் |

தஹிபுக்ஷிணவிஷாணாநாஸாஸுஹி ||

(உஅ)

(இ-ள்.) தேகம், இந்திரியம், மனசு, புத்தி, பிரகிருதி இவை
களுக்கு விலக்ஷணமாயும், அவைகளின் விருத்திகளுக்கும் சாட்சி
யாயும், இராசாவைப்போல எங்குஞ் சம்பந்தமில்லாததாயும் இருக்கிற
ஆத்மாவை யறியவேண்டியது

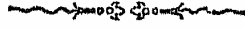
(உஅ)

என்று ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தில்
நிரூபித்திருக்கிறார்; ஆனபடியினால் இதுவே பிரமாணகித்தம்.

காரணப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

ஆளுவது

மகாகாரணப்பிரகரணம்.

முற்பிரகரணத்தில் அவித்தியாமயமான காரண சரீரத்தை நியதிக்கேந்து அதற்காதாரமான வித்தையை நியதி களைதற்பொருட்டு அதன்மயமான மஹாகாரணசரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

ஸஜிஜாநஃஷ்ஞாஸுரூபெஷ்வாதுந்யூரொவிதவஹுஃ |
ஹோகாரணஜேதஸ்யுஷ்ஞாஸுரூபவந்திரூபெத || (உக)

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமானதன்னிடத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது மகாகாரண சரீரம். அதனுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (உக)

அதெப்படியெனில் தமோகுணப்பிரதானமான அகங்கார தத்துவமென்கிற காரணசரீரம் போனபின்பு சுத்த சத்துவகுணப் பிரதானமான பிரத்தியகாத்மாவுக்கே மகாகாரண சரீரமென்றுபேர். இந்தப்பிரத்தியகாத்மாவென்கிற மகாகாரண சரீரத்துக்கே சித்தென்றும், சைதன்யமென்றும், போதமென்றும், கூடஸ்தனென்றும், ஞானமென்றும், சாக்ஷியென்றும், திருக்கென்றும், திரிசியானுவித்தமென்றும் இன்னும் இவை முதலான பரியாய நாமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

(சுலோகம்.)

ராயொவாயிஜ்ஜுமஷ்ஞாநிஸுரூபஜாஹிஷ்ணுணம் |
வாரொஷ்ணஸுரூபஜ்ஜுமஷ்ஞாநிஸுரூபஜ்ஜுமஷ்ணாஹிஷ்ணு || (உஉ)

(இ-ள்.) மாயோபாதிகளையும், சகத்துக்குக் காரணனாகவும், சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான லக்ஷணங்களோடு கூடினவனாகவும், பரோஷ்ணாகவும், சபளனாகவும் மிருக்கின்ற ஈசுவரனே தத்பதார்த்தமாம் ( )

என்று ஆசாரியசுவாமிகள் வாக்கியவிருத்தி யென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்; ஆனபடியினால் இதுவே பிரமாண சித்தம். பின்னும் இந்தப்பிரத்தியகாத்மாவான சாக்ஷியே சாட்சியமான சகத்துருபமாய்த்தோற்றுகிறபடியினால் இந்தச்சகத்துருபமாய்த்தோற்றுகிற மகாகாரணசரீரமான பிரத்தியகாத்மாவுக்கே அகண்டாகாரவிருத்தியென்றும், ஆனந்தவிருத்தியென்றும், சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியென்றும், சத்தானுவித்தமென்றும், ஓங்காரமென்றும், பிரணவமென்றும், போதாங்குரமென்றும், தோணலென்றும், கிராகசத்தி

யென்றும், சிற்சத்தியென்றும், பிரதமாபாசமென்றும், அசங்க சச்சி தானந்த சொப்பிரகாச நித்த சுத்த புத்த நின்மல நிராகார நிருபத் திரவ நிர்ச்சங்க நிர்விகார நிர்விகற்ப நிராலம்ப அகண்டானந்த பரி பூரணந்த நித்தியாந்த நிருவிசேஷானந்த ஸ்வரூப பாவமென்கிற சத்தாணுவித்த சவ்விகற்பசமாதியென்றும் இன்னும் இவைமுதலாய மகத்தான பரியாயநாமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

(சுலோகம்.)

வனகஸ்ப்ரஹ்விஷாகாஸஸ்வபூதகூலிவ்யூகம் |

நிரஸ்தாஸநிராகாரஜிதிவாவபராவவ ||

(நுக)

(இ-ள்.) சிதாகாசஸ்வரூபமாயும், சர்வஸ்வரூபமாயும், அகண்டாகாரமாயும், நிரந்தரமாயும், நிராகாரமாயும், ஏகமாயு மிருகுகின்ற பிரமத்தைப் பாவனம் பண்ணு

(நுக)

என்று வாசிட்டு ராமாயணமென்கிற கிரந்தத்தில் ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து வசிட்டுர் உபதேசம் பண்ணியிருக்கிற ரானபடியினாலும் இவ்வாறு சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாண சித்தம்.

இவை முதலான வியஷ்டி சமஷ்டி அகண்டாகார விருத்திகளுடைய பரியாய நாமங்களோடு கூடியிருக்கிறதே மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாகாரணசரீரம். தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்த மகாகாரணசரீரம் தானல்ல. எப்படித் தானல்லவென்றால், தூஷணீம் பூதாவத்தையில் இந்த மகாகாரணசரீர மில்லாமற் போனாலுந் தானென்கிற பிரதிதி யில்லாமற் றானு யிருக்கிறபடியினால் இந்தமகாகாரணசரீரம் தானல்ல. இந்த மகாகாரண சரீரத்தின்பேரில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞனென்றும், திரிகாலவேதியென்றும், தானே சர்வமென்றும், தன்னுடைய கற்பனையே சகத்தென்றும், தன்னிடத்திற் சகத்துற்பத்தி ஸ்திதி சங்காரங்களாகின்றனவென்றும், தானே சகத்துக்குக் காரணமென்றும், தானே சர்வசத்தி வந்தனென்றும், தானே சர்வத்திலும் அநுசூதமா யிருக்கிறவென்றும், தானே சுவர்க்க மத்திய பாதாள பிரமலோகாதி சகலலோகங்களிலும் இருக்கிறபேர்களுடைய விர்த்தாந்தங்க ளெல்லாவற்றையுந் தெரிகிறவென்றும், பின்னுந் தான் துரியாவதையென்றும், மூர்த் தன்ய ஸ்தானமென்றும், ஆனந்தபோகமென்றும், பிந்துவென்றும், இந்த மகாகாரண சரீரத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம் தர்க்க சாஸ்திரம் மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதாந்தசாஸ்திர மிவைமுதலிய சகல சாஸ்திரங்களும், இந்தச் சாஸ்திரங்களுக் கேதுவான சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி வாக்குகள் முதலான சகலாத்தியாசங்களும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககனூரவிந்த மித்தியாபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந்

தனக்கில்லை. இப்படித் தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தச் சாட்சித்துவமென்கிற மகாகாரணசரீரம் சாட்சியமென்னப் பட்ட பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்ததானபடியினால் இந்தச் சாட்சி யமா யிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்தி லில்லை; ஆனபடியினால் இந்தச் சாட்சியத்தைக் குறித்துவந்த சாட் சித்துவமென்கிற மகாகாரணசரீரமும், இதனிடத்தில் அத்தியஸ்த மாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞத்துவாதி நாமங்களும், இதைக்குறித்து வந்த ஆபாசத்துவமும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககனரவந்த மித் தியாபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை; ஆனபடியி னால் இந்தச் சாட்சி சாட்சிய ரகிதமாயும், நினைப்பு மறைப்பில்லா மலும், தியானத் தியேய மில்லாமலும், நூஷ்ணீம் பூதனா யிருக்கப் பட்ட சுகஸ்வரூபமே குருவாக்கியத்தினுற் றானென்றறிந்து நின்றதே மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம். இதற்குத் திருஷ்ட டாந்தம் ஆறுகடந்து பத்துப்பேர்போக, ஒருவன் மற்ற வென்பது பேரையு மெண்ணிக் தன்னையெண்ணுமற் பத்தாவான் றானாயிருந்துந் தன்னைப் பத்தாவானென் றறியாமற்போனதே அதிஷ்டாநுஞ்ஞான மான மூலப்பிரகிருதி. ஆபக் வாக்கியத்தினுற் பத்தாவான் றானென் றறிந்து நின்றதே மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம்.

ஞானஞ் சுருவுமாம், பருவுமாம்; எப்படி யென்னில், தானென் றறிந்த அறிவைத்தானெனல் சுருவு, அதுதான் அன்றென்ற மறதியே பரு வென்று உலோக குருவாயிருக்கப்பட்ட வேதவியாசபகவான் பரீராமஸ்தவ ராஜமென்கிற கிரந்தத்தில் கிருபித்திருக்கிற படியி னாலும்; அறிந்தே னென்கிற நினைப்பும், அறியே னென்கிற மறைப் பும இவ்விரண்டுமின்றி யிருக்கிறதே நிரதிசயானந்தமென்று அவதூத கீதையில் தத்தாத்திரயயோகீசுவரர் கிருபித்திருக்கிறபடியினாலும்; ஆசி ரியர், சீடன் இவர்களுடைய பிரசினைத்தரத்தில் ஆலம்பழத்தைக் கொண்டுவா, ஸ்வாமி, இதோ கொண்டுவந்தேன், அதைப் பிள, பிளந் தேன், அதி லென்னகண்டாய், ஒன்றுங் காணவில்லை, பரமானுக்களை க்கண்டேன், அப்பரமானுக்களி லொன்றைப் பிள, பிளந்தேன், அதி லென்னகண்டாய், ஒன்றுங் காணவில்லை, இப்படிப்பட்ட அணுவான விரையில் இலை, பீணை, விழுது, பொந்துகள் முதலான விகாரங்களோ டுங்கூடிய ஆலமரமானது எப்படி அடங்கியிருந்ததோ, அப்படியே யுன்னிடத்தில் நாம ரூபமான பிரபஞ்சமும் அடங்கி யிருக்கின்றது என்று சாந்தோக்கிய உபநிடதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாணசிக்தம்.

(சுலோகம்.)

$$(\mathbb{F}_2/\mathbb{F}_2)$$

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மாவென்னும் அமிர்த சாகரத்தில் நித்திய சாகவதமான முத்தி யிருக்கிறது. அதனுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (௩௩.)

இப்படி ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்; ஆனபடியினாலும் வேத சாஸ்திரங்களிலும் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாண சித்தம்.

இந்த ஸ்வரூபத்தினுடையவரணரீய நாமங்கள் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து வந்ததே யல்லாமல் வேறல்ல. எப்படி யென்றில், அசத் தைக்குறித்துச் சத்தென்றும், சடத்தைக்குறித்துச் சித்தென்றும், துக்கத்தைக்குறித்து ஆனந்தமென்றும், சகுணத்தைக்குறித்து நிரக் குணமென்றும், ஆவரணத்தைக்குறித்து நிராவரணமென்றும், சாகா ரத்தைக்குறித்து நிராகார மென்றும், விஷயானந்தத்தைக்குறித்து நிர்விஷயானந்தமென்றும், பேதத்தைக்குறித்து அபேதமென்றும், பரோக்ஷத்தைக்குறித்து அபரோக்ஷமென்றும், துவைதத்தைக்குறித்து அத்வைதமென்றும், விகாரத்தைக்குறித்து நிர்விகாரமென்றும், ஆலம்பத்தைக்குறித்து நிராலம்ப மென்றும், சங்கத்தைக்குறித்து நிர்ச்சங்கமென்றும், அப்பிரகாசத்தைக்குறித்துப் பிரகாசமென்றும், கண்டத்தைக்குறித்து அகண்டமென்றும், நாமத்தைக்குறித்து நிர் நாமமென்றும், ரூபத்தைக்குறித்துப் பூரணமென்றும், வாச்சியத் தைக்குறித்து அநிர்வாச்சியமென்றும், சத்தத்தைக்குறித்து நிர்ச் சத்தமென்றும், அஞ்சனத்தைக் குறித்து நிரஞ்சன மென்றும், வேத்தியத்தைக்குறித்து நிர்வேத்தியமென்றும், சலனத்தைக்குறித்து நிர்ச்சலன மென்றும், மிர்தத்தைக்குறித்து அமிர்தமென்றும், ஆதியந்த சகிதத்தைக் குறித்து ஆதியந்த ரகிதமென்றும், பிரபஞ் சத்தைக் குறித்து, நிஷ்பிரபஞ்ச மென்றும், சித்த நிரோதத்தைக் குறித்து யோகமென்றும், லட்சியத்தைக் குறித்து நிர்லட்சிய மென்றும் பெயர்களாம். பின்னுஞ் சர்வம் பிரமமென்றுஞ் சர்வஞ் சூனியமென்றும் இவைமுதலான தன் ஸ்வரூபத்தினுடைய வரண ரீயநாமங்கள் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து அத்தியாசமாய்த் தோற்றின வேயல்லாமற் சுதாவாக இந்த நாமங்கள் சசவிஷ்ணு வந்தியாபுகதா ககனாவிந்த மித்தியா புருஷன்போலவே காலத்திரயத்தினுந் தனக் கில்லை. ஆனபடியினால் பேதாபேத ரகிதமாய், புண்ணியா புண்ணிப ரகிதமாய், த்வைதாத்வைத ரகிதமாய், பாவாபாவ ரகிதமாய், ஞானஞ் ஞான ரகிதமாய், காரியகாரண ரகிதமாய், மாயாமோக ரகிதமாய், பந்தமோக்ஷ ரகிதமாய், சுகதுக்க ரகிதமாய், காமியாகாமிப ரகித மாய், கம்மியாகம்மிய ரகிதமாய், சுகமாண ரகிதமாய், விருத்திஷ்டய ரகிதமாய், உதயாஸ்தமன ரகிதமாய், திவாராத்நிர ரகிதமாய், இவை முதலாயிருக்கப்பட்ட தொந்த ரகிதமாய், தூஷணீம்புகனா யிருக்கப் பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் அதிஷ்டானுஞ்ஞானமென்கிற

ஆவரணமான மூலப்பிரகிருதி, விசேஷபகாரணமான மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, சூட்சும தூலாதிப் பிரபஞ்சம் இவை எப்படித் தோற்றுகின்றன வென்றால் திருஷ்டாந்த பூர்வக மாய் கிருபிக்கிறோம்.

மூலப்பிரகிருதி யென்கிற மித்தியாபுருஷன் அகங்காரதத்துவ மென்கிற இல்லாத சித்திரக்கோலைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சதன்மாத்திரை யென்கிற இல்லாத பஞ்சவன்னங்கொன்றுற நூல சூட்சும மென்கிற பொய்யான சித்திரத்தைச் சூனியமென்கிற வாகா சத்திலெழுதினாற்போல விருக்கிறதென்று வசிட்டபகவான் வாசிட்ட மென்கிற கிரந்தத்தி னிருபித்திருக்கிறார். ஆனபடியினால் இந்தத் தூஷணீம பூதனாயிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் திருஷ்டா னாஞ்ஞானமான ஆவரணமென்கிற மூலப்பிரகிருதியும், விசேஷபகாரணமான மகதத்துவம் அகங்காரதத்துவமும், பஞ்சதன் மாத்திரை சூட்சும தூலப் பிரபஞ்சமும், சாக்கிர சொப்பன சுபூத்தி துரிபாவத் தைகளும், விசுவ தைசத் பிராஞ்ஞ பிரத்தியக் தைசதன்னியமும், விராட்டு இரணியகர்ப்ப அவ்வியாகிருத் சருவசாட்சித்துவம் ராஜச தாமச சத்துவமான சுத்த சத்துவ குணங்களும், யுக்த பரியுக்த ஆனந்த ஆக்மானந்த போகங்களும், சிற்சத்தி பராசத்தி ஆகிசத்தி இச்சா சத்தி கிரியாசத்திகளும், பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மஹேசுவர சதா சிவ மூர்த்திகளும், நேத்திரம் கண்டம் இருதயங்களான மூர்த்தன் னிய ஸ்தானங்களும், அகார உகார மகார பிந்து மாத்திரைகளும், இதைக்குறித்துவந்த அத்தியாச நாமங்களும், இதைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஆபாசங் களும், இதைக்குறித்துவந்த ஸ்வரூபவர்ணநீய நாமங்களும், இந்த ஸ்வ ரூப வர்ணநீயமாய்ப் பிரதிபாதிக்கிற மகாவாக்சியங்களை வுபதேசம் பண்ணிக்கொண்ட சீடர்களும், இந்தச் சீடர்களுக்கு உபதேசம் பண் ணின சற்குருக்களும், இந்தச் சற்குருக்களுடைய வுபதேசங்களும், இந்த வுபதேசத்தினால் வந்த கிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களும், கர்ம்ம பத்தி வைராக்கிய யோகத் தியானங்களும், சாம்பவீமுத்தி ரை கேசரிமுத்திரை அமனஸ்கமுத்திரை மவுனமுத்திரைகளும், இந் தப் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானத்தினுற் றோற்றிற்றென்றும், ஞானத்தினு லில்லாமற் போயிற்றென்றும், யோகத்தினுற் றன்னைத் தான் பார்க்க வேண்டுமென்றும், பிரகாசமாகக் கண்டேனென்றும், ஞானத்தினுற் றன்னைத் தான் ஆறியவேண்டுமென்றும், இப்போ தறிந்துகொண்டீடெ னென்றும் சொல்லப்பட்ட இவை முதலான சகல சங்கற்பப் பிராந்தி களும் மருபரீகையினிடத்தற் சலங் காலத்திரயத்தினும் எப்படி யிலையோ, சுத்தரீனிடத்தில ரசிசங் காலத்திரயத்தினும் எப்படி யிலையோ, ரச்சுவினிடத்தற் சர்ப்பங் காலத்திரயத்தினும் எப்படி யிலையோ அப்படியே அகஷ்டாநாஞ்ஞானமென்கிற மூலப்பிரகி ருதி முதலான சகல பிராந்திகளும் நிரானந்தானுபூதி ஸ்வரூபமாய்த்

தூஷணீம்பூ, தஞை தன்னிடத்திற் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர கக
 னாவந்த மித்தியாபுருஷன்போலக் காலத்தாயத்திலு மில்லை.

(சுலோகம்.)

ஸவ-ஸுமி நமோ நஸுமி நமோஸுத்ராஸுத்ரம் நவிக்ர்தெ |
 ஸஹாவஹாவி துவெ-பாசுஸாஸுஸுவதிவமிவ-கம் || (ந.சு)

(இ-ள்.) சாஸ்திர சம்பத்தி பூர்வமாக ஸ்வரூபத்தைப் பாலிக் கின், எவ்வாறு சூனியமாய் மனதுஞ் சூனிமாய்ச் சத்தியாசத்தியங்க ளில்லாமற் பூரணமா யிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. (கூசு)

(சுலோகம்.)

மீயுடைய நயமீயனென்கழைக்கவழிபுடையதென |
 ஸவஸவ-புலவ-புலவகுடையதெனவழிபுடையவன || (௩௩)

(இ-ள்.) வயிக்கிறதும் வயிக்காததுமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் எவனுக்கு எவ்விதமாகப் பிரவர்த்தித் திருக்கிறது, எவனுக்கு எல்லா முண்டாயிருந்தும் உண்டாகவில்லை, எவனுக்கு எல்லாம் ஆத்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கிறது என்று தத்தாத்நிரய யோகிசுவரர் அவதூதனைத் தென்கிற கிரந்தத்தில் கிருபித்திருக்கிறார். (௧௫)

(சுலோகம்.)

சுவடுகூராயலி஁தூராயலிகூரூராயலி஁தூ || (௩௩௩)

(இ-ள்.) இவ்வாக்கமா அவ்வியத்தன், அசிந்தியன், அவிகாரன் எனச் சொல்லப்படுவனென்று கீதையிற் பகவான் நிரூபித்திருக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

வெய்யுதிநிலுவதிவா-குகி^௦கஉபையநம் |
கதிடலெழிவி-காரஸெஸ்ஸை^௩தேஸ்வ-கா || (ந.சு.)

(இ-ள்.) பிரவிகாரியான கூடஸ்தனிடத்தில் எப்போதுஞ் சொஸ்தனையிருக்கிற எனக்குப் பிரவிர்த்தி யெங்கே, நிவிர்த்தி யெங்கே, முத்தி யெங்கே, பந்தம் எங்கே என்று அஷ்டாவக்ரீர ஜீனையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (௩௬)

(சுலோகம்.)

அந்நாடு நெடுநாடு வாரா மெய்யுடையாடியம் |
அபுராணத்தினை நாசுமா ஐந்திராதிசுமா திசாஸநாசு || (ம. 6)

(இ-ள்.) அப்பிராணனென்றும், அமனஸ்கனென்றும், சுப்பிர
னென்றும், வேதஞ் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு மனதில்லாதபடி
யினால் அக்கமும், ராகமும், துவேஷமும், பயமுங் கிடையாவென்று
அத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தில் ஆசாரிய சுவாமிகள் நிரூபித்
திருக்கிறார். (கூ.)

(சுலோகம்.)

புராநுதவூதிகுஹித்வாராநாநிவகம் |

சுலபுஜாதநாராயணோயியெபுமிநாஹியம் || (100)

(இ-ள்.) சகல சங்கற்பங்களும் உபசாந்தியடைந்து பரமானந்த மேலிட்டால் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியானது பேரகிகளுக்குப் பிரியமானது. (100)

(சுலோகம்.)

ஸாநுஹிதிரஸாவஸாஜிஸுதாநிநவகிதம் |

நிவிடகூ ஸோயிஸுநிவாதஸுதீவக || (101)

(இ-ள்.) சுவாஸூபவ மென்கிற அமிர்த ரசத்தின் ஆவேசத்தால், திரிசியத்தை விரும்பாதிருக்கின் நிவாதஸ்தல தீபம்போல இருப்பதே நிஸ்சலமான நிர்விகற்ப சமாதி என்று வித்யாரண்ய சுவாமிகள் நிரூபித்திருக்கிறார். (101)

(சுலோகம்.)

ஸாநுதஸவஸுஸகூரதிஸிவாவடிவஸியாம் |

ஜாயுதிபுராவிநிபு-கூலாஸுராவஸிதிஃவரா || (102)

(இ-ள்.) சகல சங்கற்பங்களும் உபசாந்தமாய்ச்சாட்டிய நித்திரை நீங்கச் சிலையைப்போல நிஸ்சலமாயிருப்பது உத்தமமான ஸ்வரூப ஸ்திதியென்று வசிட்டபகவான் வாசிட்டமென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். (102)

(சுலோகம்.)

புதுஸூதிதஹையததாராதுமொவரம் |

வஹஸாராது ஸ்வெஹி-தீ ஜாநுஸுஹஸுஜிதம் || (103)

(இ-ள்.) பேதமிறந்ததாயும், சத்தாமாத்நிரமாயும், வாக்குக்கு அகோசரமாயும், தன்னால் அறியத்தக்கதாய் மிருக்கின்ற தெதுவோ அதுவே பிரமமெனப் பெயரையுடையது. (103)

(சுலோகம்.)

விஹஜநகௌஜாநநாஸாராது-திகுமதெ |

தநாஸுஹணொஹிஸு-தகூகூரிஷிதி || (104)

(இ-ள்.) பேதத்தை யுண்பெண்ணுகிற அஞ்ஞானமானது முழு நாசமடைந்தால் ஆத்மாவுக்கும் பிரமத்துக்கும் இல்லாத கத்தை யெவன் செய்வான்? (104)

நிசானந்தானுபூதிப் பிரகாரஞ் சம்பூரணம்.

ஆச் சுலோகங்கள் 104.

சத்தப்பிரகாரஞ் சம்பூரணம்.